

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej a členiek senátu JUDr. Edity Bakošovej a JUDr. Anny Peťovskej v právnej veci žalobcu: METRO CashCarry Slovakia s.r.o., Senecká cesta 1881, 900 28 Ivanka pn Dunaji, ICO: 35 772 841, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/1189/05/2004 zo dňa 2 1.9.2005, takto

rozhodol:

Súd žalobu **zamietá**.

Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Včas podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. P 11 89/05/2004 zo rozhodnutia Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom Č. P 1189/05/2004 zo dňa 13.5.2005. 24.11.2005 sa žalobca dňa 21.9.2005, ako aj v Žiline pre Žilinský kraj č. P/1189/05/2004 zo dňa 13.5.2005.

Napadnutým rozhodnutím žalovaného bolo potvrdené Rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj zo dňa 13.5.2005, ktorým bola žalobcovi uložená pokuty vo výške 20.000,- Sk, za porušenie § 9 ods. 4 a § 10 ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a to za nedodržanie povinnosti správne a úplne označovať predávané výrobky.

Žalobca v žalobe uviedol, že rozhodnutie správneho orgánu považuje za nezákonné. Podľa jeho názoru nezákonnosť rozhodnutia je v tom, že žalovaný vo veci nezistil dostatočne skutkový stav, čo ho viedlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 7.12.2006 uviedol, že námietky žalobcu sú nedôvodné, a preto navrhuje žalobu zamietnuť. Podľa jeho názoru kontrolný orgán postupoval v súlade So Zákonom Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, zistil správne skutkový stav, z ktorého vyvodil aj správne právne názory. Na základe týchto zistení mu bola uložená pokuta, ktorú považuje za primeranú.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 Osp.) preskúmal napadnuté rozhodnutia v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Súd rozhodol vo veci podľa § 250f ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania rozsudkom, ktorý bol verejne vyhlásený dňa 20.9.2007. Účastníkom konania bola doručená výzva podľa ust. § 250f ods. 2 O.s.p. na vyjadrenie sa k prejednávaniu veci bez nariadenia pojednávania, ku ktorej sa títo nevyjadrili.

Z predloženého administratívneho spisu súd zistil, že dňa 25.8.2004 inšpektori SOI pn kontrole vykonanej v prevádzkarni žalobcu odobrali vzorky výrobkov „Štvordielna sada elektronáradia EINRELL WORK MASTER SET, č. vzorky 669/OMTK/62/05/2004 a Elektrický hoblík BUDGET BER 6005 typ BEH 6005, č. vzorky 661/OMTK/62/05/2004“. Z výsledkov protokolov o skúškach autorizovanej osoby SKTC 101 vyplynulo, že žalobca mal v ponuke na predaj pre spotrebiteľa výrobky, ktoré na základe protokolov Č. 01577/2004 zo dňa 10.12.2004, Č. 01605/2004 zo dňa 14.12.2004, Č. 01565/2004 zo dňa 14.12.2004, Č. 01685/2004 zo dňa 20.12.2004 nevyhoveli požiadavkám Zákona č. 634/1992 Zb. pre nedostatočné informačné povinnosti. Dňa 15.4.2005 bolo žalobcovi doručené oznámenie o

začatí správneho konania. Na základe zisteného skutkového stavu vydal Inšpektorát SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj rozhodnutie Č. P 1189/05/2004 zo dňa 13.5.2005 o uložení pokuty vo výške 20.000,- Sk pre porušenie povinnosti ustanovenej v § 9 ods. 4 a § 10 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 244 ods. 1 Osp., v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi, V intenciách ust. § 244 ods. 1 Osp. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

Úlohou súdu v predmetnej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného a jemu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia vo veci uloženia pokuty žalobcovi vo výške 20.000,- Sk pre porušenie § 9 ods. 4 a § 10 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa ust. § 9 ods. 4 Zákona č. 634/1992 Zb., predávajúci je povinný riadne informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaných výrobkov alebo charaktere poskytovaných služieb, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho neprávneho použitia alebo údržby, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie boli obsiahnuté v priloženom písomnom návode a aby boli zrozumiteľné.

Povinnosti uvedených v odseku 4 sa nemôže predávajúci zbaviť poukazom na skutočnosť, že mu potrebné alebo správne informácie neposkytol výrobca, dovozca alebo dodávateľ. Tieto povinnosti sa však nevzťahujú na prípady, keď ide o zrejme alebo všeobecne známe skutočnosti.

Podľa ust. 10 ods. 1 cit. zákona, predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli viditeľne označené všeobecne zrozumiteľnými údajmi o výrobcovi, prípadne dovozcovi a dodávateľovi, o množstve, dobe použiteľnosti a spôsobe použitia, údržby, uchovávaní alebo skladovania týchto výrobkov. Údaje o spôsobe používania, údržby, uchovávaní a skladovania môžu byť obsiahnuté v priloženom písomnom návode. Ak nie je účelné predávané výrobky vzhľadom na ich povahu takto označiť, je predávajúci povinný uvedené údaje na požiadanie orgánov, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona, alebo spotrebiteľa, ktorý preukáže právny záujem, pravdivo oznámiť, prípadne doložiť.

Podľa ust. § 24 ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zb. za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27, pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

V danom prípade súd po preskúmaní oboch napadnutých správnych rozhodnutí dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Na základe predložených písomných dokladov, tvoriacich obal spisu, súd konštatoval, že žalobca si nesplnil informačné povinnosti v zmysle § 9 ods. 4 a § 10 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa názoru súdu správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný si pre svoje rozhodnutie zadovážil dostatok podkladov, vo veci riadne zistil skutkový stav veci, z ktorého aj správne vyvodil právny záver.

Súd preto s poukazom na ust. § 250j o.s.p. žalobu zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 250k O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie je prípustné do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, dvojmo.

Odvolanie musí spĺňa náležitosti podľa ust. § 205 O.s.p.

V Bratislave, dňa 20. septembra 2007

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Bakošovej a členov senátu JUDr. Veroniky Poláčkovej a JUDr. Nory Puchelovej v právnej veci žalobcu: **Metro CashCarry Slovakia s.r.o.**, Senecká cesta 1881, Ivanka pn Dunaji, proti žalovanému: **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave**, Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0277/05/2005 zo dňa 20. septembra 2005 takto

rozhodol:

súd žalobu **zamieta**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania

Odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 22.11.2005 doručenou súdu dňa 24.11.2005 sa **žalobca** domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0277/05/2005 zo dňa 20.9.2005, ktorým žalovaný ako odvolací orgán rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0277/05/2005 zo dňa 17.5.2005, ktorým žalobcovi bola uložená podľa § 19 ods. 4,5 zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 634/1992 Zb.“) pokuta vo výške 10.000,- Sk tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

V odôvodnení tohto rozhodnutia žalovaný uviedol, že v rámci odvolacieho konania nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou žalobcu bolo vybaviť reklamáciu spotrebiteľa v zákonom stanovenej lehote a vydať mu doklad o spôsobe jej vybavenia, ktorú povinnosť porušil, Zákon žalobcovi ukladá povinnosť vybaviť reklamáciu najneskôr v 30-dňovej lehote a tiež povinnosť vydať spotrebiteľovi doklad o reklamacii a o spôsobe jej vybavenia, k čomu v tomto prípade nedošlo. Takýmto spôsobom žalobca porušil ust. § 19 ods. 4,5, zák. č. 634/1992 Zb., za čo mu bola uložená pokuta. Skutkový stav zistený prvostupňovým správny orgánom nebol spochybný. Bolo preukázané, že reklamácia spotrebiteľa zo dňa 11.2.2005 nebola vybavená v stanovenej 30-dňovej lehote a taktiež nebol vystavený doklad o spôsobe jej vybavenia. V reklamačnom protokole nie je uvedený dátum ukončenia reklamácie. Nebol predložený doklad o vybavení reklamácie, ani iný doklad, ktorým by bol spotrebiteľ informovaný o výsledku reklamačného konania. Inšpektorom bol predložený doklad o zaslaní výrobku dňa 18.2.2005 do servisu BAND spol. s r.o., Paulínska 22, Trnava a o jeho prijatí späť na prevádzkareň dňa 28.2.2005 po oprave.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že správny orgán nezistil dostatočne skutkový stav tak, ako mu to ukladá zák. Č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „SP“), čo viedlo k jeho nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, nakoľko žalobca dodržal všetky zákonné povinnosti v súvislosti s vybavením reklamácie zo dňa 11.2.2005. Žalobca prijal dňa 11.2.2005 reklamáciu na zakúpený výrobok (reťazová píla), pričom reklamácia bola zaslaná zmluvnému servisu na posúdenie dňa 8.2.2005. Skutočnosť prevzatia výrobku na reklamáciu a spôsob vybavenia reklamácie je obsiahnutá v reklamačnom protokole, ktorý reklamujúci prevzal súčasne s uplatnením práva zo zodpovednosti za vadu predanej veci, pričom tento doklad zahŕňa spôsob vybavenia v

zmysle prvej vety ust. § 19 ods. 4 zák. Č. 634/1992 Zb.. Z archivovaných a inšpektorátom dokumentovaných podkladov je zrejmé, že o reklamách bolo spolu so spôsobom vybavenia reklamácie rozhodnuté ihneď v dobe uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady. Žalobca tak deklaroval, že uplatnené právo zo zodpovednosti za vady predanej veci akceptuje a v súlade s dohodou so spotrebiteľom, zaznamenanou ako spôsob vybavenia reklamácie na reklamačnom protokole, výrobok zaslal na opravu autorizovanému servisu. Dňa 28.2.2005 žalobca obdržal opravený výrobok. Reklamácia tak bola vybavená 17 dní po jej uplatnení, teda v zákonnej 30-dňovej lehote a reklamovaný výrobok mohol byť od 1.3.2005 reklamujúcim prevzatý po oprave. Zákazník sa však nedostavil a opravený výrobok si neprevzal, hoci bol pri uplatňovaní reklamácie upozornený, že reklamácia bude vybavená najneskôr do 30 dní. Žiadny podnikateľ nemá povinnosť informovať zákazníka o tom, že reklamácia bola vybavená pred zákonom stanoveným termínom. Žalobca splnil všetky zákonné požiadavky na vybavenie reklamácie, preto nie je možné, aby žalovaný vyvodzoval dôsledky a sankcionoval žalobcu za opomenutie či konanie, ktoré mu nie je v jednoznačných intenciách uložené ako povinnosť konkrétnym zákonom.

Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a v súlade s platnými predpismi. Predmetom konania je postih za nesplnenie povinnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré žalobca preukázateľne nedodrжал. Žalobca porušil povinnosť predávajúceho vybaviť reklamáciu spotrebiteľa v zákonom stanovenej lehote v zmysle § 19 ods. 4 zák. č. 634/1992 Zb. a vydať spotrebiteľovi doklad o spôsobe vybavenia reklamácie v zmysle § 19 ods. 5 cit. zákona. Žalobca ako predávajúci prijal reklamáciu spotrebiteľa na kvalitu zakúpeného výrobku, vystavil doklad o prijatí reklamácie, v ktorom uviedol, že reklamácia bude vybavená do 30 dní a predmetný výrobok bude zaslaný na posúdenie, avšak chýba dátum ukončenia reklamácie a taktiež nie je uvedený spôsob jej vybavenia. Z dokladu o reklamácii musí byť zrejmý spôsob vybavenia reklamácie (oprava, výmena tovaru alebo súčiastky, vrátenie peňazí, poskytnutie zľavy alebo zamietnutie). Pre potreby preukázania spôsobu vybavenia reklamácie nie je postačujúce poskytnutie vyjadrenia zmluvného servisu predávajúcemu. Doklad o reklamách vrátane spôsobu jej vybavenia musí byť vystavený v mene predávajúceho. Predávajúci sa svojej povinnosti nemôže zbaviť poukazom na vyjadrenie dodávateľa. Pokiaľ predávajúci vie preukázať, že opravený tovar bol v prevádzkarni pripravený na prevzatie spotrebiteľom, reklamácia bola vybavená v zákonnej lehote, ale iba za predpokladu, že o tom vedel aj spotrebiteľ. Spôsob oznámenia o vybavení reklamácie je v zásade dohodou medzi predávajúcim a kupujúcim. Žalovaný pri kontrole vychádza z toho, či tovar bol v lehote opravený, či bol v predajni k dispozícii pre spotrebiteľa a či o tom spotrebiteľ vedel alebo mohol vedieť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na prejednanie veci podľa § 244 a nasl. Osp., preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov v žalobe (§ 249 ods. 2 Osp.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a to bez nariadenia pojednávania podľa § 250f Osp., keď podmienky pre takýto postup boli splnené a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu je v súlade so zákonom.

Podľa § 244 ods. §1 Osp., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napádané rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j., najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Súd v intenciách § 244 ods. 1 Osp. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho

orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 46 SP. rozhodnutie musí byť v súlade So zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou znamenajúcou, že súd preskúma napadnuté rozhodnutie len v medziach a v rozsahu určenom žalobou. Súd teda nemôže z vlastnej iniciatívy prejav žalobcu nahradiť a sám vyhľadávať možné právne vady napadnutého rozhodnutia. Základným predpokladom konania je, že žalobca tvrdí, že napadnutým rozhodnutím bol ukrátený na svojich právach. Zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktoré však musí tiež konkretizovať, t.j. že správny orgán porušil vydaním rozhodnutia konkrétny zákon alebo iný právny predpis, a to poukázaním na konkrétne ustanovenie právnych predpisov hmotného alebo procesného práva. Z uvedeného vyplýva, že súd mohol preskúmať napadnuté rozhodnutie žalovaného len z dôvodov uvedených žalobcom.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dňa 8.4.2005 šetrili inšpektori SOI Žilina v prevádzke žalobcu reklamáciu spotrebiteľky, ktorú uplatnila dňa 11.2.2005. Z obsahu inšpekčného záznamu vyplýva, že spotrebiteľka uplatnila reklamáciu na výrobok „BaD reťazová píla GK 164XC 40cm“ pre reklamovanú závalu „nezaberá reťaz“. Reklamácia bola zaevidovaná po čísle 2614125 a bola vybavená až dňa 22.3.2005, a spotrebiteľke nebol vydaný doklad o spôsobe vybavenia reklamácie, V reklamačnom protokole je uvedené, že reklamácia bude vybavená do 30 dní, ale chýba dátum ukončenia reklamácie a tiež nie je uvedený spôsob vybavenia, keď v kolónke rozhodnutie predávajúceho je uvedené „Posúdenie 30 dní“. Výrobok sa v čase kontroly nachádzal v prevádzkarni žalobcu. K oznámeniu o začatí správneho konania sa žalobca dňa 21.4.2005 vyjadril tak, že závery uvedené v písomnom protokole nevychádzajú zo spoľahlivo zisteného stavu a povinností uložených právnym poriadkom SR.

Medzi účastníkmi bol spor o právny výklad ustanovenia § 19 ods. 4,5 zák. č. 634/1992 Zb..

Podľa § 19 ods. 4 zák. č. 634,1992 Zb., predávajúci, alebo ním poverený pracovník rozhodne o reklamácií ihneď. v zložitých prípadoch do troch pracovných dní. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas potrebný na odborné posúdenie vady. Vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o chybu, ktorú nemožno odstrániť.

Podľa ods. 5 cit. ust.. predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o reklamácií a o spôsobe jej vybavenia, a to aj vtedy, ak reklamácií nevyhoví na mieste a v celom rozsahu.

Prijatie reklamácie od zákazníka predajcom nie je rozhodnutie, pretože reklamáciu ako takú musí predajca prijať. Po jej prijatí dochádza k rozhodnutiu o tom, či predajca vybaví reklamáciu kladne alebo záporne. Predajca má vybaviť reklamáciu ihneď, v zložitých prípadoch do troch pracovných dní, celkové vybavenie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Pokiaľ predajca nevybaví reklamáciu do troch pracovných dní, nemusí preukazovať, že to nemohol vybaviť či už zo subjektívnych alebo objektívnych dôvodov a nemusí preukazovať, že žiadal o prípadné znalecké posúdenie spornej veci. Ak zákonodarca ukladá vybavenie reklamácie najneskôr do 30 dní, mal na mysli jej vybavenie či už v kladnom alebo zápornom slova zmysle. Nevybavenie reklamácie v uvedenej lehote môže mať za následok vybavovanie reklamácie sťažovateľom iným spôsobom, napr. uplatnením nároku na súde.

Bez ohľadu na to, či predávajúci vyhovie reklamácií ihneď” a v celom rozsahu, čiastočne alebo či reklamáciu v celom rozsahu odmietne, vždy má povinnosť” vydať spotrebiteľovi doklad preukazujúci, že spotrebiteľ” predávaný tovar alebo službu reklamoval a tiež o tom, akým spôsobom predávajúci vybavil reklamáciu.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že spotrebiteľka sa o vykonanej oprave dozvedela až dňa 22.3.2005. Z obsahu reklamačného protokolu č. 2614125 zo dňa 11.2.2005 vyplýva, že spotrebiteľka požadovala vybaviť reklamáciu vrátením peňazí, pričom rozhodnutie predávajúceho bolo „posúdenie 30 dní”. Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by v predmetnej veci išlo o zložitý prípad reklamácie, vyžadujúci si odborné posúdenie reklamovanej vady. Z reklamačného protokolu zo dňa 11.2.2005 predloženého spotrebiteľkou tiež vyplýva, že predávajúci v ňom neuviedol dátum ukončenia reklamácie, ani spôsob jej vybavenia. Z reklamačného protokolu predloženého žalobcom vyplýva, že reklamácia bola ukončená dňa 14.4.2005, kedy si Zákazníčka prevzala opravený výrobok.

Keďže na základe týchto skutkových zistení aj s prihliadnutím na vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.4.2005 žalovaný ustálil napadnutým rozhodnutím, že žalobca porušil povinnosti uvedené v § 19 ods. 4,5, zák. č. 634/1992 Zb., nemožno mu vytýkať, že rozhodol na základe nedostatočne zisteného stavu veci. Je potrebné totiž vziať do úvahy, že povinnosti vyplývajúce žalobcovi z označených ustanovení 19 nesledujú správnosť vybavenia reklamácie. Uvedené ustanovenie zakladá poskytovateľovi len potvrdzovaciu, evidenčnú a oznamovaciu povinnosť a lehotu, v ktorej musí najneskôr vybaviť” reklamáciu, t.j., oznámiť svoje stanovisko k nej. Tieto povinnosti sú predmetom dohľadu žalovaného podľa § 19 cit. zák., v rámci ktorého zisťuje, či povinnosť bola alebo nebola splnená. Predmetom správneho konania bol dohľad žalovaného nad dodržaním postupu a lehôt pri vybavovaní reklamácie spotrebiteľa žalobcom, pričom z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný skutkový stav v tomto smere zistil dostatočne, ustálením skutkového stavu neprekročil medze správneho uváženia a jeho záver zodpovedá zásadám logického myslenia a má podklad vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že postup žalovaného v preskúmanej veci, ako aj napadnuté rozhodnutie sú v súlade so zákonom, námietky žalobcu uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal súd z § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého takúto náhradu možno priznať len tomu žalobcovi, ktorý mal vo veci aspoň šťastie úspech.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo dvoch rovnopisoch, na najvyšší súd SR, prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť”, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ” domáha.

V Bratislave, dňa 7. júna 2007

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašíkovej a členiek senátu JUDr. Anny Peťovskej a JUDr. Nory Puchelovej v právnej veci žalobcu: GAWAX s.r.o., ICO 31405673, Strojnícka 53, 821 05 Bratislava, právne zastúpený advokátom JUDr. Július Koutun, Bratislava. Družstevná 2, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie Bratislava, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. P/533/01/2005 zo dňa 25.10.2005, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 02.03.2006 sa žalobca voči žalovanému domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 13.02.2006 Č. P/0533/01/2005, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu voči rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave, pre Bratislavský kraj č. P/0533/1/2005 zo dňa 25.10.2005, ktorým bola žalobcovi podľa ust. § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochranu spotrebiteľa uložená peňažná pokuta v sume 40.000,- Sk pre porušenie ust. § 10 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa tak, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vo výške uloženej pokuty zmenu tak, že žalobcovi bola uložená peňažná pokuta vo výške 25.000,- Sk. Žalobca v žalobe uviedol, že namieta zákonnosť predmetného rozhodnutia a poukazuje na ust. § 46 a § 47 ods. 2 Zákona o správnom konaní ako aj na ust. § 4 ods. 2 vyhlášky č. 105/2001 Z.z.. Uvádza tiež, že mu nie je známy žiaden všeobecne záväzný právny predpis z ktorého by mohla byť odvodená alebo by explicitne vyplývala predávajúcemu povinnosť označovať po 01.01.2000 predávanú obuv s dátumom výroby.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 8.09.2000 táto navrhuje v celom rozsahu zamietnuť. Zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave proti rozhodnutiu Č. P/533/1/2005 zo dňa 13.02.2006 o uložení pokuty ako aj rozhodnutie Inšpektorátu SOI So sídlom v Bratislavu pre Bratislavský kraj zo dňa 25.10.2005 boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu v súlade s platnými právnymi predpismi a preto považuje žalobu za nedôvodnú.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný (ust. § 246 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konštatoval, že žaloba nie je dôvodná.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Prí preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnymi poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách citovaného ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia.

Podľa ust. § 46 zákona o správnom konaní rozhodnutie musí byť v súlade So zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 40.000,- SR pre porušenie ust. § 10 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Napadnutým rozhodnutím druhostupňový správny orgán t.j. žalovaný Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave zmenu uloženú pokutu tak, že za porušenie povinností ust. § 10 ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. uložil žalobcovi pokutu vo výške 25.000,- Sk.

Je nepochybné, že na konania podľa zákona o ochrane spotrebiteľa Č. 634/1992 Z.z. sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

V prejednávanej veci z priloženého administratívneho spisu súd zistil, že inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 28.07.2005 v prevádzkovej jednotke obuv Olympikus Trnavské Mýto — podchod Bratislava zistené, že na predávaných výrobkoch žalobcu, žalobca nevyznačil údaje o výrobcovi, dátume výroby a o kvalite predávaného tovaru. Na základe týchto zistení Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, pre Bratislavský kraj svojim rozhodnutím zo dňa 25.10.2005 Č. P 0533/1/2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 40.000,- Sk. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. O odvolaní bolo rozhodnuté rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. P/0533/1/2005 zo dňa 13.02.2006 tak, že napadnuté rozhodnutie vo výške uloženej pokuty bolo zmenené tak, že za porušenie povinností ustanovených v § 10 ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. bola žalobcovi uložená peňažná pokuta vo výške 25.000,- Sk.

Z administratívneho Spisu ďalej vyplýva, že dňa 28.07.2005 vykonali inšpektori SOI kontrolu v prevádzke obuv Olympikus Trnavské Mýto — podchod Bratislava, pričom pri výkone tejto kontroly boli zistené nedostatky, keď žalobca mal ponuku pätnástich druhov obuvi v celkovej hodnote 111.020,-Sk bez označenia údajmi o ich výrobcovi, dátume výroby resp. údajmi o ich kvalite v zmysle požiadavky vyhlášky č. 105/2001 Z.z..

Oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 04.10.2005 bolo žalobcovi doručené dňa 1.10.2005.

Podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 634/1 992 Z.z. predávajúci **musí** zabezpečiť aby ním predávané výrobky bob viditeľne označené všeobecne zrozumiteľnými údajmi o výrobcovi, prípadne dovozcovi a dodávateľovi o množstve. Predávajúci je povinný zabezpečiť, aby výrobky boli označené údajmi o kvalite, dátume výroby, dobe použiteľnosti a spôsobe použitia údržby, uchovávaní alebo skladovania týchto výrobkov. Údaje o spôsobe používania údržby, uchovávaní a skladovania môžu byť obsiahnuté v priloženom písomnom návode. Ak nie je účelné predávané výrobky vzhľadom na ich povahu takto označiť je predávajúci povinný uvedené údaje na požiadanie orgánov, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona alebo spotrebiteľa, ktorý preukáže právny záujem pravdivo oznámiť. prípadne i doložiť.

Podľa ust. § 1 ods. 1 vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 105/2001 Z.z. o označovaní materiálového zloženia obuvi, materiálovým zložením sa označujú hlavné časti obuvi, ktorými sú:

a/ vrch

b/podšívka a stielka

c/ podošva

Podľa ust. § 4 ods. 2 citovanej vyhlášky označenie materiálového zloženia obuvi sa uvádza vedľa označenia príslušnej hlavnej časti obuvi aspoň na jednom kuse každého páru obuvi.

Označenie sa vyhotovuje dačou, vyrazením alebo štítkom. Označenie musí byť dobre viditeľné, bezpečne pripevnené, prístupné a nesmie spotrebiteľa uviesť do omylu.

Podľa ust. § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedených v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk, Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Z predložených písomných dokladov tvoriacich obsah spisu mal súd dostatočným spôsobom za preukázané, že dňa 28.07.2005 počas kontroly spoločnosti OAWAX s.r.o. v prevádzkovej jednotke obuv Olympikus, Trnavské Mýto — podchod Bratislava bolo zistené, že žalobca mal v ponuke pre spotrebiteľa 15 druhov obuvi na ktorej chýbali údaje o dátume výroby, o výrobcovi resp. dovozcovi. Za toto porušenie ust. § 10 ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 40.000,- Sk rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa č. P/533/01/2005. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie čo do výrokovvej časti rozhodnutia i čo do jeho odôvodnenia a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia toto zmenu v časti výšky uloženej sankcie, ktorá bola znížená zo 40.000,- Sk na 25.000,- Sk.

Z administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu ust. § 10 ods. zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý stanovuje, že predávajúci je povinný zabezpečiť aby výrobky boli označené údajmi o kvalite, dátume výroby, dobe použiteľnosti, spôsobe použitia, údržby, uchovávaní alebo skladovania ním predávaných výrobkov.

Kontrolou SOI vykonanej v prevádzke žalobcu bolo zistené, že u obuvi v priamej ponuke pre spotrebiteľa chýbali údaje o dátume výroby, výrobcovi resp. dovozcovi a dodávateľovi. Prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný pristúpili na základe vyššie uvedených skutočností k uloženiu sankcie a to na základe riadne preukázaných zistení v zmysle ust. § 24 ods. zákona o ochrane spotrebiteľa.

Krajský súd na základe preskúmania napadnutého rozhodnutia konštatoval, že napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave o uložení pokuty ako aj rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj boli vydané na základe riadne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými právnymi predpismi a preto súd s poukazom na ust. § 250 Osp. žalobu zamietol.

Súd v tomto prípade rozhodol o žalobe žalobcu bez pojednávania rozsudkom v súlade s ust. § 250f ods. 1 Osp., keď účastníci konania boli podľa ust. § 250f ods. 2 Osp. vyzvaný na vyjadrenie sa k prejednávaniu veci bez nariadenia pojednávania. Žalovaný predmetnú výzvu prevzal dňa 28.08.2006 na túto nereagoval. Žalobca sa k výzve súdu nevyjadril.

O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že vzhľadom na neúspech žalobcu v konaní mu trovy konania neboli priznané.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní prostredníctvom tunajšieho súdu, písomne, pričom odvolanie musí splňať náležitosti ustanovené v 205 O.s.p.

V Bratislave, dňa 1.10.2007

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Bakošovej a členiek senátu JUDr. Anny Peťovskej a JUDr. Veroniky Poláčkovej, v právnej veci žalobcu: **AHOLD Retail Slovakia**, k.s., Ivánska cesta 12, Bratislava, proti žalovanému; Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 27. decembra 2005, Č.: P/0322/07/05, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie:

Včas podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 02.03.2006 sa žalobca domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 27.12.2005, Č.: P/0322/07/05, ktorým žalovaný správny orgán zamietol odvolanie žalobou a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj Č.: P/0322/07/05 zo dňa 22.08.2005, ktorým podľa 24 ods. 1 zákona č. 634/1992Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 20.000,-Sk z dôvodu porušenia povinnosti predávajúceho, a to neklamať spotrebiteľa zamlčováním údajov o úrovni nákupných podmienok (§ 8 ods.1), keď navrhol obidve rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca v žalobe po opise skutkového stavu nezákonnosť napadnutých rozhodnutí dôvodil nedostatkom konania zo strany žalobou, subjektívnej a objektívnej stránky správneho deliktu, pre ktorú absenciu ani k správne deliktu nemohlo dôjsť, resp. k porušeniu povinnosti, len za ktoré môže správny orgán v zmysle § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pokutu uložiť, keď žalobca ani spotrebiteľa v ničom nemohol klamať. Žalobca nezákonnosť rozhodnutia vidí tiež v nepreskúmateľnosti rozhodnutia o odvolaní.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 31.03.2005 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, s poukazom na to, že ani jedna z námietok žalobcu neobstojí. Predovšetkým žalovaný poukázal na to, že žalovaný je osobou zadávajúcou informácie na internetovú stránku, i keď túto neprevádzkuje a potom zodpovedá za znenie zadaných informácií. Internetový prevádzkovateľ, resp. provider „nahadzuje“ na stránku len tieto zadané informácie; ďalej k vznesenej námietke nedodržania lehoty na rozhodnutie uviedol, že prípadné nezachovanie lehoty 30, resp. 60 dní nie je takým procesným pochybením, ktoré by mohlo mať za následok nezákonnosť rozhodnutia a k námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutia má za to, že rozhodnutia v danom prípade spĺňajú všetky zákonné požiadavky, ktoré sú na správne rozhodnutie kladené.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie (§ 246 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Súd vo veci rozhodol v zmysle ust. § 250f ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania rozsudkom, ktorý bol verejne vyhlásený dňa 15.marca 2007, nakoľko žalobca s takýmto postupom súhlasil a u žalovaného sa takýto postup zo zákona predpokladal, pretože sa k výzve na vyjadrenie sa k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania nevyjadril (§ 250f ods. 2 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté.

Úlohou súdu v predmetnej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti podľa § 8 ods. 1 zákona.

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku).

Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné aj hmotnoprávne predpisy, ktoré sa na prejednávajúcu vec vzťahujú.

V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje, avšak správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľov ustanovuje niektoré podmienky podnikania významné pre ochranu spotrebiteľa, úlohy verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa a oprávnenia spotrebiteľov, združení spotrebiteľov alebo iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 8 ods. 1 cit. zákona, nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 24 ods. 1 cit. zákona, za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,-Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 cit. zákona, pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia.

Ako z predloženého administratívneho spisu súd zistil, dňa 22.08.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj pod č. P/0322/07/05 vydal rozhodnutie, ktorým podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, uložil žalobcovi pokutu vo výške 20.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho — neklamať spotrebiteľa zamlčovaním údajov o úrovni nákupných podmienok (§ 8 ods. 1) ako výsledok kontroly vykonanej inšpektormi Inšpektorátu v prevádzkarni Hypermarket HYPERNOVA, Mlynská ulica, Bardejov, dňa 10.06.2005, keď bolo zistené, že žalobca na svojej internetovej stránke www.hypernova.sk zverejnil informáciu, v zmysle ktorej v prípade, ak spotrebiteľ nebude spokojný so zakúpeným tovarom, tento mu do 14 dní žalobca vymení alebo vráti peniaze. Pravdivosť tejto informácie sa spotrebiteľom — inšpektorom nepotvrdila v prípade zakúpených detských sandálov vzor „5505/03“ á 299,- Sk/pár, keď kompetentná zamestnankyňa žalobcu vrátenie zaplatenej sumy odmietla s odôvodnením, že pri vrátení výrobkov spotrebiteľovi sa vracia zaplatená suma v peňažných poukážkach žalobcu, odvolávajúc sa na písomnú informáciu umiestnenú na oddelení informácií, ktorá obsahuje zoznam sortimentných skupín výrobkov, u ktorých nie je

možné zverejnenú skúšobnú lehotu uplatniť. V kontrolnom nákupe zakúpený výrobok sa v tomto zozname nenachádzal. V prevádzkarni sa nenachádzala ani deklarovaná písomná informácia. Z uvedeného bol vyvodený záver o klamaní spotrebiteľa, keď tento zamlčal informáciu, že v prípade vrátenia zakúpeného výrobku sa peniaze nevracajú a teda spotrebiteľovi boli zamlčané údaje o skutočnej úrovni nákupných podmienok.

Na odvolanie žalobcu druhostupňovým rozhodnutím zo dňa 27.12.2005, Č.: P/0322/07/05 bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a ako vecne správne potvrdené prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu z dôvodov v ňom uvedených, keď na zodpovednosti žalobcu nemôže zmeniť nič skutočnosť, že nedostatok, ako ho žalobca v odvolaní uviedol, vznikol z dôvodu, že zamestnanec konal v rozpore s príkazmi zamestnávateľa tým, že porušil vnútornú procedúru zamestnávateľa, ktorou je viazaný, zotrúvajúc na stanovisku, že žalobca ako zadávateľ informácie na www.hypernova.sk, nesie za takto zverejnené informácie plnú zodpovednosť, keď aj výšku uloženéj pokuty považuje za primeranú zistenému nedostatku. Súd po tomto oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, keď v otázke zistenia, či v danom prípade žalobca klamal spotrebiteľa, súd nemal pochybnosť, že sa tak stalo konaním, tak ako je to uvedené v administratívnom spise a v napadnutých rozhodnutiach, keď súd sa plne stotožnil aj s argumentáciou a záverom žalovaného o splnení všetkých podmienok zodpovednosti žalobcu za zverejnenú informáciu na www.hypernova.sk, ktorých zadávateľom je žalobca. Ani v rozhodnutiach žalovaného súd nevzhladol žiadne nedostatky tak ako žalobca namietal. Rozhodnutia boli vydané po náležitom zistení skutkového stavu a vyvodenia správneho právneho záveru. Nedodržanie lehoty na vydanie rozhodnutia nemožno považovať za hrubé procesné pochybenie privodzujúce nezákonnosť takéhoto rozhodnutia. Vzhľadom na tieto skutočnosti potom súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, keď tento bol v konaní neúspešný.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave dňa 15. marca 2007

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Hrnčárovej a sudkyň JUDr. Lenky Mičákovej a JUDr. Evy Vaškovej v právnej veci žalobcu: **OLPRAN-SLOVENSKO**, s.r.o., Zlatovská cesta 27, Trenčín, právne zast. JUDr. Dušanom Poliachom, advokátom, Palackého 9, Trenčín proti žalovanému: Ustredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0036/03/2004 zo dňa 22.9.2005 rozhodol

takto

Krajský súd žalobu **zamieta**.

Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 22.9.2005, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 7.4.2004 a vrátenia veci na ďalšie konanie. Napadnuté rozhodnutie považuje za nezákonné pre nedostatočne zistený skutkový stav, keďže neboli vykonané navrhované dôkazy a žalovaný dospel k nesprávnemu záveru. Žalovaný tým porušil ust. § 32 zák.č. 71/67 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok), ďalej mu neumožnil vyjadriť sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia, čím porušil ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Y odvolacom konaní žalovaný nerozhodol v zákonnej lehote 30 dní, neupovedomil ho o predĺžení lehoty, čím porušil ust. § 49 ods. 2 Správneho poriadku a ide o nečinnosť správneho orgánu.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol túto ako nedôvodnú zamietnuť. Z protokolu o službe akreditovanej Skúšobne FEJ STU Bratislava bolo zistené, že žalobca uvádzal nepravdivé údaje o vlastnostiach výrobkov. Skutkový stav vo veci bol zistený spoľahlivo, z čoho vyplynul záver, že žalobca jednoznačne porušil povinnosti predávajúceho. Žalobca spochybňoval protokoly o skúške, ale sám nenavrhol, kto by mal nové meranie vykonať. Pri hodnotení dôkazov žalovaný použil správnu úvahu a postupoval podľa zákona. Poprel porušenie ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku, pretože žalobca sa vyjadroval k zabezpečeným podkladom a tiež mu bolo oznámené predĺženie lehoty na rozhodnutie.

Krajský súd postupom podľa § 247 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov žaloby a dospel k záveru, že rozhodnutie je v súlade so zákonom a žalobu podľa § 250j ods. I O.s.p. zamietol.

Podľa § 8 ods. 1 zákona Č. 634/92 Zb. v znení neskorších predpisov nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Z administratívneho spisu krajský súd zistil, že *pri* kontrole dva 22.1.2004 boli odobraté vzorky 4 druhov kompaktných žiaroviek a skúšobňou FBI STU Bratislava boli vykonané skúšky o ich svetelnom toku. Protokoly o skúškach potvrdili, že žalobca uvádza nepravdivé údaje o svetelnom toku uvedených výrobkov a Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prievidzi ako prvostupňový orgán rozhodol rozhodnutím č. P/0036/03/2004 zo dňa 7.4.2004 o tom, že žalobca porušil ust. § 8 ods. 1 zák.č. 634/92 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) a uložil mu pokutu. 150.000,— Sk. Žalovaný napadnutým rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie potvrdil a v prieskumnom konaní súd sa zaoberal jeho zákonnosťou, ale len z hľadiska námietok žalobcu v žalobe, keďže toto konanie je ovládané

dispozičnou zásadou. Všetky námietky žalobcu sa týkajú porušenia procesného predpisu a súd pri ich posudzovaní postupoval podľa § 250i ods. 3 O.s.p.. Pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliada len na tie vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Nezistenie skutkového stavu žalobca zdôvodňuje nevykonaním navrhovaných dôkazov a nezdôvodnenie ich nevykonania žalovaným. V zmysle § 32 Správneho poriadku žalovaný ako správny orgán nie je viazaný návrhmi účastníkov a rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie si určuje správny orgán. Krajský súd je toho názoru, že porušenie zákona žalobcom bolo jednoznačne preukázané, keďže skúšky výrobkov urobila jediná akreditovaná skúšobňa na území Slovenskej republiky a jej výsledky žalobca spochybnil len požiadavkou o skúšky u iného subjektu (hoci sám uvádza, že má akreditovaná skúšobňa v Slovenskej republike neexistuje), nejde o relevantný dôkaz, že skúšky nie sú správne. Stanovisko profesora Hornáka a požiadavku na jeho výsluch ako svedka je potrebné hodnotiť tak, že nejde o akreditovanú osobu v oblasti skúšobníctva merania svetelného toku kompaktných žiariviek a z toho dôvodu nemôže kvalifikovane spochybňovať protokoly o skúškach, ktoré vyhotovila akreditovaná skúšobňa. Jeho výsluch ako svedka by nespĺnil účet svedeckej výpovede v zmysle § 35 Správneho poriadku. V priebehu správneho konania sa žalobca vyjadroval písomne, bol oboznámený s protokolmi o skúške, zaslal k ním dňa 13.3.2004 vyjadrenie i stanovisko zo dňa 17.3.2004. Žalovaný písomne upozornil žalobcu dňa 16.7.2004 na predĺženie lehoty na rozhodnutie. Z týchto dôvodov krajský súd námietky žalobcu o porušení ust. § 32, § 33, § 49 ods. 2 Správneho poriadku považuje za právne irelevantné, keď žalobca ani v žalobe netvrdil, že bol napadnutým rozhodnutím ukrátený na subjektívnych právach, ktoré tvrdenie je náležitosťou žaloby.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia, písomne, cestou tunajšieho krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 42 ods. 3 a § 205 ods. 1 O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní samá popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Trenčíne, dňa 10. mája 2006.

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: OLPRAN — SLOVENSKO, spol. s r. o., So sídlom Zlatovská cesta 27, Trenčín, zastúpeného JUDr. Tatianou Tichanskou, advokátkou so sídlom Pred Poľom 19/67, Trenčín proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, So sídlom Prievozska č. 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0036/03/2004 Z 22. septembra 2005 o odvolaní žalobou proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S 5/06 -42 z 10. mája 2006, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý Č. k. 11S5/06-42z10. mája 2006 **potvrďuje** rozsudok Krajského súdu v Trenčíne
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0036/03/2004 z 22. septembra 2005, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. P/0036/03/2004 zo 7. apríla 2004 o uložení pokuty vo výške 150 000 Sk za porušenie ustanovenia § 8 ods. 1 zákona č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že rozhodnutie žalovaného je v súlade SO zákonom.

Žalobcovi s poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 OSP nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko nebol v konaní úspešný.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. V odôvodnení žalobca uviedol, že správny orgán je povinný presne a úplne zistiť skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom žalovaný nevykonal navrhované dôkazy, tak, ako to navrhoval žalobca, ani túto skutočnosť v časti rozhodnutia odôvodnenie právne nevyhodnotil. Ďalej žalobca poukázal na to, že ani jeden zo správnych orgánov pri rozhodovaní o merite veci mu nedal možnosť pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladu. Žalobca taktiež namietal nedodržanie 30-dňovej lehoty na vydanie rozhodnutia a nečinnosť druhostupňového správneho orgánu. Preto žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu z 12. apríla 2007 v plnom rozsahu zotrval na svojom písomnom vyjadrení v druhostupňovom správnom rozhodnutí, ale aj vo vyjadrení k žalobe, nakoľko žalobca v podanom odvolaní opätovne namieta a poukazuje na rovnaké skutočnosti. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd odvolanie žalobcu ako nedôvodné zamietol v celom rozsahu a nepriznal mu právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 3 OSP, doplnil dokazovanie oboznámením sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu a pripojených dokladov ako aj s obsahom spisu a podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok potvrdil, nakoľko odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 1. augusta 2007.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 2 OSP, ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z. z. O štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z. z.“), orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len “ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len “ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len “inšpektorát”), a to:

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnava pre Trnavský kraj,
- c) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitra pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa § 3 ods. 4 zák. č. 128/2002 Z. z. inšpektorát je v správnom konaní *orgánom* prvého stupňa.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 128/2002 Z. z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené) neúplné, nepravdivé, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinností v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk.

Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 22. januára 2004 v prevádzke OLPRAN SLOVENSKO, spol. s r. o., Zlatovská cesta 27, Trenčín inšpektori odovzdali protokoly o skúške, ktoré dňa 26. novembra 2003 vystavila akreditovaná Skúšobňa Fakulty elektrotechniky a informatiky STU Bratislava. Predmetom skúšania bolo meranie svetelného toku kompaktných žiaroviek, ktoré odobrali na skúšanie dňa 24. októbra 2003. Podľa protokolu č. 36/2003 SL SIZ nameraný svetelný tok kompaktnej žiarivky BROWNIE-X 13W, E27 bol 405,9 lm a 412,7 rn, tretia vôbec nesvietila a na obale bolo uvedené 650 lm. Počet kompaktných žiaroviek 6100 ks v celkovej hodnote 296 338 Sk. Podľa protokolu č. 41/2003/SL STZ nameraný svetelný tok kompaktnej žiarivky BROWNIE-X 11W E 27 bol 361,6 m, 409,3 lm a 349,6 lm a na obale bolo uvedené 605 lm. Počet žiaroviek 4546 ks v celkovej hodnote 217 526,10 Sk. Podľa protokolu č. 4212003 SL STZ nameraný svetelný tok kompaktnej žiarivky BROWNIE-X 25W, E27 bol 588,4 tm, 617,4 tma 639,5 Imana obale bolo uvedené 1250 lm. Počet žiaroviek 20 409 ks v celkovej hodnota 1 371 484,80 Sk. Podľa protokolu č. 43/2003/SL STZ nameraný svetelný tok kompaktnej žiarivky BROWNIE-X 20W E 27 bol 477,5 m, 486 lm a tretia vôbec nesvietila a na obale bolo uvedené 1100 bm. Počet žiaroviek 18 425 ks v celkovej hodnote 1 080 810, 50 Sk. Na základe výsledkov skúšok inšpektori zistili, že žalobca porušil zákaz uvádzať nepravdivé údaje o vlastnostiach výrobkov, pretože na výrobkoch uviedol nepravdivé údaje o svetelnom toku (§ 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Na základe zistených nedostatkov bolo žalobcovi zaslané oznámenie o začatí správneho konania z 11. marca 2004.

Za zistený nedostatok ako predávajúci v zmysle § 2 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá OLPRAN SLOVENSKO, spol. s r. o., Zlatovská cesta 27, Trenčín.

Na základe vykonanej kontroly bol v prevádzkarní žalobcu spísaný inšpekčný záznam — protokol so záväzným pokynom, aby kontrolovaný subjekt zabezpečil uvádzanie pravdivých údajov na kompaktných žiarivkách, preznačenie klamlivých údajov a zaslanie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie pre Trenčiansky kraj So sídlom v Prievidzi požadované údaje týkajúce sa predaja kompaktných žiaroviek. Žalobca zistenie Slovenskej obchodnej inšpekcie nespochybnil a v inšpekčnej knihe v časti Vysvetlivka uviedol, že sa zaväzuje klamlivý údaj o svietivosti na všetkých výrobkoch preznačiť a požiada inú akreditovanú osobu o premeranie svetelného toku.

Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal pravdivosť údajov o svetelnom toku kompaktných žiaroviek uvedených na výrobkoch, správny orgán bral do úvahy ako podklad rozhodnutia vyššie uvedené protokoly o skúškach.

Toto konanie žalobcu posúdil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 8 ods. 1) a uložil v správnom konaní žalobcovi pokutu vo výške 150 000 Sk podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinností ustanovenej týmto zákonom.

Pri určení výšky pokuty prihliadol správny orgán aj na charakter protiprávneho konania, závažnosť zisteného nedostatku a rozsah jeho následkov, nakoľko žalobca porušil zákaz uvádzania nepravdivých údajov o vlastnostiach výrobkov u 4 druhov v celkovej hodnote 2 966 159,40 Sk. V danom prípade správny orgán mohol uložiť pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Uložená pokuta bola na dolnej hranici zákonnej sadzby.

Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného z 22. septembra 2005, ktorým potvrdiť prvostupňové správne rozhodnutie zo 7. apríla 2004, a vrátenia vec na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trenčíne dospel v danom prípade k názoru, že porušenie zákona žalobcom bolo jednoznačne preukázané, keďže skúšky výrobkov urobila jediná akreditovaná skúšobňa na území Slovenskej republiky a jej výsledky žalobca spochybnil len požiadavkou o skúšky u iného subjektu, nejde o relevantný dôkaz, že skúšky nie sú správne. Stanovisko profesora Horňáka a požiadavku na jeho výsluch ako svedka je potrebné hodnotiť tak, že nejde o akreditovanú osobu v oblasti skúšobníctva merania svetelného toku kompaktných žiariviek a z toho dôvodu nemôže kvalifikovane spochybňovať protokoly o skúškach, ktoré vyhotovila akreditovaná skúšobňa. V priebehu správneho konania sa žalobca vyjadroval písomne, bol oboznámený s protokolmi o skúške, zaslal k ním dňa 13. marca 2004 vyjadrenie i stanovisko zo 17. marca 2004. Žalovaný písomne upozornil žalobcu dňa 16. júla 2004 na predĺženie lehoty na rozhodnutie. Z týchto dôvodov krajský súd námietky žalobcu považoval za právne irelevantné.

V odvolaní zo dňa 26. júna 2006 žalobca namietal nevykonanie navrhovaných dôkazov (písomné stanovisko profesora Horňáka a jeho vypočutie), nemožnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia a nerozhodnutie v zákonom stanovenej lehote 30 dní. Žalobca však neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa už prvostupňový súd nevysporiadal, a ktoré by mali vplyv na zákonnosť a vecnú správnosť rozhodnutia.

V predmetnom prípade došlo zo strany žalobcu nesporne k porušeniu ustanovenia § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie podľa § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa bolo dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 4 veta druhá OSP ako vecne správny potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu, súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c veta prvá OSP, § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP s poukazom na § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešný žalobca právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá a žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a ani si ich neuplatnil.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 1. augusta 2007

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Edity Bakošovej a sudcov JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariana Trenčana, v právnej veci žalobcu: **BILLA s.r.o.**, Bajkalská Č. 19/A, Bratislava, zast. advokátom: JUDr. Ľubomír Schweighofer, Šafárikovo nám. č. 2, Bratislava, proti žalovanému; **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave**, Prievozská č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/662/2/2004 zo dňa 19. októbra 2005, rozhodol

t a k t o

Súd napadnuté rozhodnutie žalovaného Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave zo dňa 19.10.2005 č. P/662/2/2004 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/662/2/2004 zo dňa 2 1.3.2005 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalovaný správny orgán rozhodnutím č.: P/662/2/2004 zo dňa 19.10.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Trnave pre Trnavský kraj č.: P/662/2/2004 zo dňa 21.3.2005 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre nedodržanie povinnosti predávajúceho tým, že pyrotechnické predmety triedy II. boli voľne vystavené a boli predávané bez trvalej prítomnosti predavača a pri platení týchto výrobkov nebol spotrebiteľ informovaný na dodržiavanie návodu na používanie, čo bolo v rozpore s ust. § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch, čím došlo zo strany žalobcu k porušeniu ust. § 5 zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že pokuta bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II. neboli zabezpečené podmienky predaja týchto predmetov v súlade s vyhl. č. 536/1991 Zb., keď tieto boli voľne vystavené a boli predávané bez trvalej prítomnosti predavača, pričom spotrebiteľ nebol upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov. Následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona č. 634/1992 Zb. a to právo na bezpečné podmienky predaja. Vzhľadom na zistené nedostatky pokuta uložená správnym orgánom bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva od nej nielen represívny ale aj preventívny účinok. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že k tvrdým porušeniam z jeho strany nedošlo. Vyhláškou stanovenú povinnosť predávať pyrotechnické výrobky len osobami ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii splnil, pretože vo filiálke sa vždy

nachádza osoba, ktorá takéto predpísané školenie absolvovala. Pokiaľ ide o porušenie majúce spočívať v nedostatku trvalej prítomnosti dozorujúcej osoby pri predaji pyrotechnických výrobkov, vyjadrenie banského úradu v tomto smere je možné považovať za odporúčanie, nie však povinnosť, ktorá by bola uložená právnym predpisom. Preto neprítomnosť predavača trvale dozorujúceho pri predaji týchto výrobkov nie je postihnutelnou okolnosťou. Banský úrad nie je subjektom oprávneným podávať záväzný výklad zákona, preto za nedodržanie jeho odporúčaní nemožno žiaden subjekt sankcionovať. Rozhodnutím žalovaného sa žalobca cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Podľa názoru žalobcu, zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, nestanovil však formu akou treba upozornenie vykonať. Je preto možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, pretože ustanovenia zákona dodržal. Ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť konkrétnu formu upozornenia, tak by ju výslovne v zákone uviedol. Tým, že takáto úprava absentuje, je zjavné, že spôsob formy je na vôle subjektu predávajúceho tovar. Pokiaľ mal byť sankcionovaný za samoobslužný predaj pyrotechniky, takýto spôsob predaja nie je záväzným právnym predpisom zakázaný a preto nemôže byť zaň postihnutý. Platné právne predpisy taktiež nevyžadujú trvalú prítomnosť preškoleného predavača. Dodržal stanovené povinnosti upozorniť spotrebiteľov na dodržanie návodu a na požiadanie vždy podal aj vysvetlenie. Namietal aj tú skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí sú mu vytýkané tri porušenia zákona, nemožno z neho však zistiť, akú výšku pokuty mu žalovaný uložil za jednotlivé konkrétne porušenie, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Nezákonnosť rozhodnutia potom treba vidieť aj v tom, že žalovaný neuviedol ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Podľa názoru žalobcu, žalovaný mu uložil pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláske nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ust. § 46 zák. č. 71/Í 967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek, je nutné ho považovať za vadný akt. Uviedol tiež, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva.

Zároveň žiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu — Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č.: P/662/2/2004 zo dňa 21.3.2005. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými predpismi. Kontrolou bolo zistené, že v prevádzke žalobcu boli pyrotechnické predmety II. triedy predávané bez upozornenia predavačom na dodržiavanie návodu na použitie. Predaj týchto výrobkov bol tak realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, resp. v rozpore s vyhl. č. 536/1991 Zb.. V čase kontroly nebol pri predaji spotrebiteľ upozornený na dodržanie návodu na používanie. Pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke je potrebná trvalá prítomnosť predavača. Predajom týchto výrobkov v rozpore s ust. § 8 ods. 2, 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s takýmito výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavania návodu na použitie, resp. mu nemôže byť podané vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nemohlo byť na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalobcu nepostihuje za tri porušenia zákona, ale za porušenie § 5 zák. č. 634/1992 Zb., pretože nezabezpečil predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné používanie. Výšku postihu odôvodnil dostatočne, keďže z odôvodnenia

rozhodnutia vyplýva, že zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupov a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 v spojení s § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na ktoré konanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zák. č. 71/1 967 Zb. o správnom konaní - správny poriadok, ďalej len „SP“). Zakotvená zásada zákonnosti vyžaduje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednanú vec. Podľa § 46 SP, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie. Podľa § 47 ods. 2 SP, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon“), za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo obstarávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk, Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk. Podľa ods. 6 cit. ust., pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieni zavinenia. Podľa § 5 cit. zák., predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich nudne a bezpečne vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa ods. 2 cit. ust., Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len “kontrolované osoby”)

- a) zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1,
- b) vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,
- c) kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,
- d) zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,
- e) informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,
- f) využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,

g) ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zák., inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb

a) zakáže do vykonania nápravy

1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,

3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu. Podľa § 7 ods. 3 cit. zák., kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch, na predaj pyrotechnických predmetov sa vzťahujú osobitné predpisy (napr. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb., zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, Obchodný zákonník č. 513/1991 Zb.). Podľa § 8 ods. 2 cit. vyhl., predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy TI môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa ods. 3 cit. vyhl., predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 16.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke žalobcu Billa s.r.o., Žilinská cesta, Piešťany. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo zistené, že tieto predmety sú predávané samoobslužne, bez trvalej prítomnosti stáleho dozoru. V čase realizácie kontrolného nákupu nebola kupujúcemu podaná informácia o zaobchádzaní s pyrotechnickými výrobkami a taktiež pn pokladni nebola podaná žiadna informácia napriek tomu, že pokladnička bola držiteľkou potvrdenia preukazujúceho splnenie kvalifikačných predpokladov predavača pyrotechnických výrobkov. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam, v ktorom bol žalobcovi uložený záväzný pokyn zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov s upozornením kupujúceho pyrotechnických predmetov na dodržiavanie návodu na používanie. Dňa 10.2.2005 bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania, ku ktorému sa žalobca vyjadril listom zo dňa 10.2.2005 tak, že predaj pyrotechnických výrobkov zabezpečil spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Informovanie spotrebiteľa o vlastnostiach predávanej pyrotechniky zabezpečil návodmi na použitie na všetkých predávaných výrobkoch a zároveň informačným letákom. Prvostupňový správny orgán Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Trnave pre Trnavský kraj vo svojom rozhodnutí zo dňa 21.3.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodrжал povinnosti predávajúceho tým, že pyrotechnické predmety triedy II. boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača a pri platení týchto výrobkov nebol spotrebiteľ informovaný na dodržiavanie návodu na používanie. Takéto konanie bolo v rozpore s § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb., čím bol porušený § 5 zák. č. 634/1992 Zb. v platnom znení. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 19.10.2005 odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil. Podľa názoru súdu z ust. § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie výrobku. V § 8 ods. 3 tejto vyhlášky je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na

používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Žalobca sa teda mohol oprávnenne domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v tomto prípade splnil tým, že výrobok bol opatrený návodom na používanie a pri regáli s ponúkanými pyrotechnickými výrobkami umiestnil leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie. Zároveň na letáku poskytol aj písomnú informáciu o tom, že v prípade záujmu o bližšie informácie, zákazník dostane na požiadanie podrobné vysvetlenie. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonávanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke žalobcu predavač, ktorý splňal podmienky kvalifikácie pyrotechnika stanovené v § 8 ods. 2 vyhl. č. 536/1991 Zb.. Napriek tomu, že žalobcom použitý výklad už vyššie citovaných ustanovení vyhl. č. 536/1991 Zb. týkajúcich sa predaja pyrotechnických výrobkov nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov daným postupom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zák. č. 634/1992 Zb., ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Vzhľadom na to, že z vyhl. č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma ako má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, je zrejme, že povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad. Je však potrebné súhlasiť s názorom, že pri predaji pyrotechnických výrobkov je potrebné s prihliadnutím na ich možné riziká pri nesprávnom použití, osobitne spotrebiteľov upozorniť na povinnosť dodržiavať bezpečnostné opatrenia pri používaní a manipulácii s takými nebezpečnými výrobkami. Podľa Čl. 1 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Podľa Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Článok 1 ods. 1 Ústavy ukladá aj zákonodarcovi povinnosť chrániť princípy právneho štátu vrátane právnej istoty. Jedným z jej prvkov je aj zrozumiteľnosť právnych noriem a na nej založená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci (por. rozhodnutie Ústavného súdu SR Č. PL.US 15/98). Podľa nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 11.2.2004 PL.US 15/03, je základnou zásadou, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, zásada predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľné pre jej používateľov a adresátov. Zásadu predvídateľnosti zákona treba považovať za neoddeliteľnú súčasť princípu právnej istoty, ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu, jeden zo základných princíпов právneho štátu (II. ÚS 22/95, II. ÚS 48/97, II. ÚS 30/99). Podľa Čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Podľa Čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR, povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb., je upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov. Krajský súd v prejednávanej veci dospel k názoru, že nepresnosť zakotvených pojmov vo vyhláške alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd dospel k záveru, že záväzný pokyn daný kontrolným orgánom zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov s upozornením kupujúceho na povinnosť dodržiavať návod na používanie pyrotechnického výrobku predavačom docielil nápravu nezákonného stavu. Súd zastáva názor, že až v prípade, ak by po tomto opatrení u predávajúceho neprišlo k náprave, bolo by namieste začať správne konanie, ktorého výsledkom by mohlo byť aj uloženie pokuty. Z obsahu súdneho, ani administratívneho spisu nevyplýva, že by dochádzalo zo strany žalobcu k ďalšiemu porušovaniu zákonných ustanovení pri predaji pyrotechnických výrobkov, z čoho možno usúdiť, že vykonané opatrenie splnilo preventívny a výchovný účel. Súd preto posúdil uloženie pokuty vo výške 250.000,- Sk za neprimerané a použitie sankcie za

nesprávne. Súd dospel k záveru, že správne orgány posúdili vec žalobcu nesprávne. Vzhľadom na hore uvedený záver krajský súd postupujúc podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p., zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba síce bola dôvodná, avšak v dôsledku nejednoznačnosti právnej úpravy dochádzalo k rozdielnemu výkladu pojmov obsiahnutých vo vyhláske, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa hodné a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Najvyšší súd SR, prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ga napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 11. mája 2006

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobou: **Billa spol. s r.o.**, so sídlom Bajkalská ul. č. 19/A, Bratislava, zastúpený **JUDr. Ľubomírom Schweighoferom**, advokátom so sídlom Šafárikovo nám. č. 2, Bratislava, proti žalovanému: **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom Prievozská č. 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/662/212004 Zo dňa 19. októbra 2005 o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 361/2005-37 Zo dňa 11. mája 2006, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. **1S 361/2005-37** zo dňa 11. mája 2006 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. P/662/2/2004 Zo dňa 19. októbra 2005 v spojení s rozhodnutím inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/662/2/2004 Zo dňa 21. marca 2005 v časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu vo výške 100 000 Sk, ktorú je žalobca povinný zaplatiť poštovou poukážkou typu „U“ alebo príkazom na úhradu na účet Štátnej pokladnice č. účtu 7000065068/8180, KS -379, VS -09300704 do 15 dní.

Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. P/662/2/2004 zo dňa 19. októbra 2005, ako aj rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/662/2/2004 Zo dňa 21. marca 2005, na základe ktorých bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250 000 Sk za porušenie ustanovenia § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon O ochrane spotrebiteľa“) a nedodržanie povinnosti podľa § 8 vyhlášky č. 536/1 991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len „vyhláška č. 536/1991 Zb.“) a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že napadnuté rozhodnutia vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci správnymi orgánmi. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že v danom prípade nie je možné konanie žalobcu kvalifikovať ako nedodržanie jeho povinnosti, z dôvodu nejasnosti aplikácie § 8 ods. 3 vyhlášky v podmienkach samoobslužného predaja. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote žalovaný i žalobca v časti výroku o trovách konania. V odôvodnení žalovaný uviedol, že uvedené rozhodnutie krajského súdu považuje za nesprávne, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru žalovaného zo znenia § 8 ods. 3 je dostatočne zrejmé, akou formou má predavač realizovať upozornenie kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie. Vychádzajúc z doslovnej dikcie predmetného ustanovenia „... predavač upozorni kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie ... má žalovaný za to, že vyššie uvedená formulácia vylučuje akúkoľvek inú formu, ako ústnu. V kontrolovanej prevádzke žalobca predával pyrotechnické výrobky II. triedy bez prítomnosti kvalifikovaného predavača, čo žalovaný

kvalifikoval ako porušenie § 5 zákona a sankcionoval. Podľa jeho názoru pokiaľ krajský súd došiel k záveru, že § 8 vyhlášky je nejednoznačný, nie je možné túto nejednoznačnosť vykladať tak, aby ju bolo možné zneužiť v neprospech bezpečnosti a ochrany spotrebiteľa. Takýto výklad by značne zúžil právomoci žalovaného, ktoré tento má v rámci plnenia úloh spojených s ochranou práv a záujmov spotrebiteľa a teda širokej verejnosti. Preto žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenu tak, že žalobu žalobcu proti vyššie uvedenému rozhodnutiu žalovaného zamietal. Žalobca svojím odvolaním navrhol rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zmeniť tak, že odvolací súd uloží povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 19 317 Sk na účet jeho právneho zástupcu. Mal za to, že dôvod, za ktorý označil krajský súd skutočnosť, že „v dôsledku nejednoznačnosti právnej úpravy dochádzalo k rozdielnemu výkladu pojmov obsiahnutých vo vyhláške, nie je možné považovať za hodný osobitného zreteľa, pre ktorý môže súd nepriznať náhradu trov konania žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, a ktoré mu oprávnené vznikli v súvislosti s uplatnením jeho práv v dôsledku toho, že bol na týchto právach ukrátený rozhodnutím správneho orgánu. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 10. apríla 2006 žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil nakoľko bol toho názoru, že žalovaný pri ukladaní sankcie konal nad rámec zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec na odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 s poukazom na § 246c veta prvá OSP podľa § 250ja ods. 3 OSP, doplnil dokazovanie oboznámením sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu a pripojených dokladov a podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP). V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Podľa § 250i ods. 2 OSP, ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy. Podľa § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z.z.“), orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát“) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát“), a to:

a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,

- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa § 3 ods. 4 zák. č. 128/2002 Z. z. inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 128/2002 Z. z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite. Podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk. Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky č. 536/1991 Zb. sa pyrotechnické výrobky delia na

a) pyrotechnické predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky, prípadne aj malé množstvo výbušnín, ktoré sú nebezpečné predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku,

b) výbušné predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa § 2 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III. Podľa § 2 ods. 4 vyhlášky č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do podtried TO a T1. Podľa § 8 ods. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb. predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odparovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len "predavač") v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa § 9 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov. Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že pracovníci Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonali v prevádzke žalobcu Billa, spol. s r. o., Žilinská cesta, Piešťany dňa 16. decembra 2004 kontrolu zameranú na kontrolu pyrotechnických výrobkov. Pracovníci žalovaného vykonali nákup samoobslužným spôsobom, pričom v oddelení pyrotechniky nebol prítomný žiaden pracovník predávajúceho s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie, resp. upozorňoval kupujúcich na dodržanie návodu na použitie a na požiadanie podal vysvetlenie. Pri predaji pyrotechnických predmetov bola len informácia na plagáte, že vysvetlenie na požiadanie poskytne pracovník v kancelárii filiálky. Ani pri platení pyrotechnických predmetov triedy II pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam — protokol so záväzným pokynom, aby kontrolovaný subjekt zabezpečil trvale prítomného pracovníka pri ponúkaných a predávaných pyrotechnických výrobkoch, ktorý upozorni kupujúceho na

dodržiavanie návodu na používanie a poskytnie vysvetlenie k ich používaniu. Toto konanie žalobcu posúdil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa - § 5 a uložil v správnom konaní žalobcovi pokutu vo výške 250 000 Sk podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom. Pri určení výšky pokuty prihliadol správny orgán na charakter a závažnosť zisteného nedostatku, ako aj jeho následky, spočívajúce v reálnom nebezpečenstve ohrozenia života, zdravia a majetku spotrebiteľov predajom pyrotechnických predmetov, u ktorých nie je zabezpečené dostatočné informovanie spotrebiteľov o spôsobe ich bezpečného používania. V danom prípade správny orgán mohol uložiť pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Uložená pokuta bola na dolnej hranici zákonnej sadzby.

Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie. V žalobe proti rozhodnutiu žalovaného žalobca namietal, že predmetné rozhodnutia sú nezákonné, nakoľko Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie konal nad rámec zákona, keď uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone nie sú stanovené (samoobslužný predaj pyrotechniky). Sporné ustanovenia vyhlášky (§ 8 ods. 3) totiž výslovne neupravuje, akým spôsobom má predávajúci zabezpečiť upozornenie spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických výrobkov. Vyhláška výslovne neprikazuje predávajúcemu realizovať upozornenie ústnou formou a preto predávajúci splnil svoju povinnosť tým, že toto upozornenie realizoval písomne. Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k právnemu názoru, že nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôže ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd konštatoval, že uložené záväzné pokyny priamo v inšpekčnom zázname zo dňa 16. decembra 2004 docielili nápravu nezákonného stavu, keď žalobca na ich základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou. Ak by po uložení záväzných pokynov neprišlo k náprave u žalobcu, bolo by na mieste uložiť opatrenie podľa § 4 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a následne uložiť pokutu v správnom konaní. Na základe tejto úvahy dospel napokon k záveru, že ak žalobca túto nejasnosť právnej úpravy nešiel tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkoch realizoval formou písomnej informácie s oznamom k týmto výrobkom, nie je možné takéto jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej z § 8 ods. 3 vyhlášky. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o interpretáciu a aplikáciu ustanovenia 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. Odvolací súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického výkladu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona“, t. j. z účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval. Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“, pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných pracovníkov — fyzických osôb. Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 citovanej vyhlášky ako aj ustanovenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, je zřejmé, že ich zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť jedine kontrola pracovníkmi — predavačmi, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto pracovník, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa

bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 16. decembra 2004. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť predavačov” v zmysle § 8 ods. 2 pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že nedodržaním citovaných ustanovení vyhlášky č. vyhlášky č. 536/1991 Zb. došlo zo strany žalobcu k porušeniu § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto v časti (vo výroku) o vine za porušenie § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov považoval žalobu za nedôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol (§ 250ja ods. 3 veta druhá a § 250j ods. 1 OSP). Pokiaľ ide o námietku nezdôvodnenia výšky uloženej sankcie krajský súd sa touto otázkou vo svojom rozhodnutí nezaoberal, a preto odvolací súd v súlade s ustálenou judikatúrou zisťoval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzi a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom a dospel k záveru, že správny orgán sa podrobne zaoberal dôvodmi jej uloženia, rozsahom následkov, ktoré môže zanedbanie bezpečnostných predpisov spôsobiť, t. j. aj spoločenskou nebezpečnosťou takéhoto konania. Pri jej ukladaní zohľadnil sortiment ponúkaných výrobkov, počet spotrebiteľov ako aj skutočnosť, že nezabezpečením trvalej prítomnosti zodpovednej školenej osoby ktorá bude spotrebiteľov upozorňovať na dodržiavanie návodu na použitie, je možná aj neoprávnená manipulácia s pyrotechnickými výrobkami zo strany spotrebiteľa priamo v kontrolovannej prevádzkovej jednotke a preto sa odvolací súd plne stotožnil s dôvodmi rozhodnutia žalovaného, pokiaľ vyslovil zodpovednosť žalobcu za správny delikt. Konštatovanie porušenia predpisov o predaji pyrotechnických výrobkov sa viaže na konkrétny kontrolný nákup, tak, ako je to zapísané v zázname z kontroly a nie na nesprávny spôsob predaja vo všeobecnosti, nakoľko podklady na takýto záver sa v zázname z kontroly nenachádzajú. Na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, odvolací súd dospel k záveru, že pokuta vo výške 100 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Odvolací súd vo svojom rozhodovaní zohľadnil aj zoznam jednotlivých kontrol vykonaných u žalobcu v priebehu roku 2004 celkovú výšku žalovaným uložených pokút, ktorá by mohla nepriaznivo ovplyvniť hospodárenie žalobcu. Odvolací súd preto uplatnil vo svojom rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta a § 250j ods. 5 OSP s poukazom na § 250i ods. 2 OSP. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení § 250k ods. 1 vety druhej OSP. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci, ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie. Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 9. mája 2007

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členov senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **BILLA s.r.o.**, Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave**, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: P/1041/0/8/04 zo dňa 06.02.2006, rozhodol

t a k t o :

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č.: P/1041/08/04 zo dňa 06.02.2006 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č.: P/1041/08/04 zo dňa 28.02.2005 **m e n í** v časti výšky uloženej peňažnej pokuty tak, že žalobcovi- **BILLA s.r.o. u k l a d á** pokutu vo výške 50.000,- Sk. Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalovaný správny orgán rozhodnutím č.: P/1041/08/04 zo dňa 06.02.2006 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanom Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre Košický kraj č.: P/1041/08/04 zo dňa 28.02.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa).

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Pyrotechnické predmety triedy II boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. Podľa názoru žalovaného z vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch Č. 53611 991 Zb. (ďalej len vyhláška) jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť iným spôsobom ako zabezpečením trvalej prítomnosti predavača, čo vylučuje nielen písomnú, ale aj inú formu. Nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji, Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, resp. bez prítomnosti dozorujúcej osoby, ktorá by prítomnosť takéhoto predavača v prípade potreby zabezpečila. Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača, resp. dozorujúcej osoby vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a kde to, čo je riadny a bezpečný spôsob, opätovne predpisuje osobitný predpis a je zákonom postihovaný za nedodržanie uvedených povinností, ťažko možno hovoriť o tom, že konanie, ktoré bolo zistené kontrolou, nie je zákonom sankcionované. Žalovaný preto tvrdenia žalobcu, že spôsob informovania môže určiť predávajúci, odmietol. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonitosti

rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že žalobca dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, riadne upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu a v každej filiálke žalobcu bola vždy prítomná osoba s kvalifikáciou pyrotechnika, resp. osoba, ktorá úspešne absolvovala príslušné školenie a ktorá podávala na požiadanie vysvetlenie. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Podľa žalobcu zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, avšak nestanovil formu upozornenia. Preto je možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, nakoľko splnil a dodržal ustanovenia zákona. Podľa žalobcu, ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť formu, tak by ju výslovne upravil – t.j. uviedol by, že upozornenie má byť v písomnej, resp. v ústnej forme. Tým, že vo vyhláške takáto úprava absentuje, je zrejmé, že spôsob, akú formu zvolí a akú formu považuje za účinnejšiu a vhodnejšiu, je výlučne na subjekte, ktorý tovar predáva. Žalobca ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 3 vyhlášky, z ktorého vyplýva, že v druhej časti vety bola stanovená povinnosť predavača na požiadanie podať vysvetlenie. Z výkladu tejto vety je podľa žalobcu možné skonštatovať, že k naplneniu ustanovenia tejto časti vety je nevyhnutné aktívne konanie osoby, ktorá svojim úmyselným a zjavným konaním vyvinie činnosť smerujúcu k získaniu širších informácií ohľadne narábania s predmetným tovarom. Vzhľadom k tomuto zneniu je možné predpokladať, že pri vzniku tejto situácie bude možná ústna forma. Podľa žalobcu k porušeniu predmetnej povinnosti zo strany žalobcu neprišlo, nakoľko na požiadanie bolo vždy zákazníkovi preškoleným predavačom poskytnuté vysvetlenie. Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorú vidí aj v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené /samoobslužný predaj pyrotechniky/ a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ustanovenie § 46 zákona č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek zákona, je nutné ho považovať za vadný akt. Žalobca tiež uviedol, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpismi ústavného práva. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. Na regáli s pyrotechnickými predmetmi bol umiestnený len písomný oznam v znení: „Dôrazne upozorňujeme na dodržiavanie návodu na používanie a odstránenie zlíhavy, uvedenom na každom pyrotechnickom výrobku. Prípadne ďalšie vysvetlenie podá pracovník v kancelárii vedúceho“. Taktiež bol uvedený oznam o zákaze predaja pyrotechnických výrobkov osobám mladším ako 18 rokov. Ďalej bolo zistené, že v čase kontroly až do zaplatenia nákupu nebol k dispozícii predavač, ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie čo vyplýva z presne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu zaznamenaného v inšpekčnom zázname. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača, nakoľko predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s uvedenými výrobkami na

spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavať" návod na použitie, resp. mu nemôže byť podané potrebné vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nebolo na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalovaný zdôrazňuje, že neopieral svoje rozhodnutie o vyjadrenie Obvodného banského úradu č. 2747/2004 zo dňa 17.12.2004, v odvolacom konaní sa len vysporiadal s predloženým vyjadrením, na ktoré poukázal samotný žalobca vo svojom odvolaní a použil ho na podporu svojich tvrdení. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal v zmysle § 249 ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je v časti namietanej výšky uloženej peňažnej pokuty dôvodná. V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť" postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať" zákonnosť" rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona. Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť" záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať" plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec. V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk. Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť" spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len" kontrolované osoby")

- a) zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1, b)

- b) vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,
- c) kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,
- d) zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,
- e) informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,
- f) využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,
- g) ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb zakáže do vykonania nápravy:

1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,
2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,

3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods.1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník. Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtiedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 14.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke Supermarket BILLA, s.r.o., Masarykova 59. Michalovce. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy boli voľne vystavené a v čase kontroly nebol trvale prítomný predavač dozorujúca osoba pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Na regáli s pyrotechnickými predmetmi bol umiestnený len písomný oznam v znení: *„Dôrazne upozorňujeme na dodržiavanie návodu na používanie a odstránenie zlíhavy, uvedenom na každom pyrotechnickom výrobku. Prípadne ďalšie vysvetlenie podá pracovník v kance/árii vedúceho* Taktiež bol uvedený oznam o zákaze predaja pyrotechnických výrobkov osobám mladším ako 18 rokov. Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 5 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkarní žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam a uložené opatrenie na mieste spočívajúce v zákaze výkonu prevádzkovej činnosti na dva prevádzkové alebo predajné dni do vykonania nápravy a odstránenia zistených nedostatkov. Následne listom zo dňa 25.01.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre Košický kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 14.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. K oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty sa žalobca k

dôvodu začatého správneho konania v lehote vyjadril listom zo dňa 28.01.2005, kde uviedol, že zabezpečil predaj pyrotechnických výrobkov spôsobom zodpovedajúcim požiadavkám vyhlášky, ktorý nevyžadovať trvalú prítomnosť kvalifikovaného predavača, a že prítomní vyškolení pracovníci nie sú povinní chodiť za každým zákazníkom, ale poskytovať informácie na požiadanie. Navyše žalobca zabezpečil kontrolu kupujúcich tým, že oboznámil pokladničky o povinnosti kontrolovať či kupujúci spĺňajú stanovenú vekovú hranicu 18 rokov, ktorú nadštandardne zvýšil pre všetky druhy pyrotechniky. Prvostupňový správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný, preto vo svojom rozhodnutí zo dňa 28.02.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodrжал povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji spotrebiteľia nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov. Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná v časti výšky uloženej pokuty dôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, či sa v čase vykonanej kontroly nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb. Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch.

Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhlášky, ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona“, t.j. účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo - prostredníctvom zodpovedných zamestnancov-fyzických osôb. Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zřejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov - predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1 Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je možné podľa názoru súdu odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 14.12.2004. Je teda nepochybne, že účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa o

nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné. nakoľko ust. § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí. Podľa § 250i ods. 2 O.s.p., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1), alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 O.s.p. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom. V oblasti administratívneho trestania a ukladania správnych sankcií, princíp legality zaväzuje správne orgány, aby dôsledne dodržiavali premisu, že nikto nebude potrestaný inak, ako z dôvodu a spôsobom, ktorý stanovuje platný zákon. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250.000,- Sk, súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. zväžiť výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 14.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa realizoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že v ňom bolo uložené opatrenie na mieste a v prevádzke sa nachádzala zamestnankyňa, ktorá mala potvrdenie o odbornej spôsobilosti. Ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená. tak isto aj prísne sankcie v prípade porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 50.000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Z uvedených dôvodov súd podľa § 250j ods. 5 O.s.p. a § 250i ods. 2 O.s.p. zmenu napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a nahradiť rozhodnutie žalovaného v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Napriek čiastočnému úspechu v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, pretože s výnimkou posúdenia primeranosti výšky uloženej peňažnej pokuty bolo rozhodnutie žalovaného správne.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postupu súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Bakošovej a členiek senátu JUDr. Anny Peťovskej a JUDr. Veroniky Potáčkovej, v právnej veci žalobcu: **AHOLD Retail Slovakia**, k.s., So sídlom Ivánska cesta 12, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, So sídlom v Bratislave, Prievozská 32. Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 24. októbra 2005, Č.: R/0291/08!05, takto

rozhodol:

Súd žalobu **zamieta**.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Včas podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.12.2005 sa žalobca domáhal postupom podľa druhej hlavy piatej časti 0.s.p. preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 24.10.2005, Č.: R10291/08/05, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu SOI So sídlom v Košiciach pre Košický kraj Č. R/0291/08/05 zo dňa 24.6.2005, keď navrhol obidve napadnuté rozhodnutia ako nezákonné zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca nezákonnosť napadnutých rozhodnutí v žalobe dôvodí tým, že rozhodnutia nevychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, keď prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia len uviedol skutočnosť, že bola vykonaná kontrola a popísal jej zistenia s následným poukazom na príslušné právne predpisy na. vec sa vzťahuje.

Zároveň sa žalobca domnieva, že žalovaný aplikoval nesprávny právny predpis, keď v danom prípade vzhľadom na lex specialis zákona č. 634/2001 Z.z. o ochrane spotrebiteľa voči zákonu o reklame (lex generalis), boli inšpektori SOI povinní postupovať pri prípadnom zistení klamania spotrebiteľa podľa ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a pokiaľ tak neučinili, ich postup nemožno považovať za zákonný.

Ďalšou námietkou, ktorú žalobca v žalobe uplatnil, je neprimeranosť uloženej pokuty, keď správny orgán je podľa ust. § 11 ods. 4 zákona o reklame povinný prihliadať najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. V danom prípade, s prihliadnutím na cenu zaplatenú spotrebiteľom, s určitosťou nedošlo k poškodeniu spotrebiteľa v rozsahu zodpovedajúcom uloženej pokute, keď spotrebiteľia získali tovary za nižšie ceny ako sa obvykle predávajú a nebola im spôsobená žiadna škoda. Je možno skonštatovať, že závažnosť protiprávneho konania účastníka konania je nízka a nemá vplyv na práva spotrebiteľa. S touto námietkou sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal ani odvolací správny orgán.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 28.4.2006 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, keď námietky žalobcu v nej uvádzané považuje za neodôvodnené, nemajúce právnu oporu v zákone a sú právne irelevantné. Kontrolný orgán postupoval v zmysle zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame, skutkový stav zistil náležite a správne a z tohto vyvodil právny záver v tom zmysle, že kontrolovaný subjekt porušil uvedený právny predpis. Na základe tohto zistenia bola žalobcovi uložená pokuta primeraná k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa s prihliadnutím na šírku obchodných aktivít dotknutého subjektu.

Podľa § 244 ods. Osp. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách ust. § 244 ods. súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým Sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi, V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. I O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie prvostupňového orgánu a dospel k záveru, že obidve napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade So zákonom. Súd rozhodol vo veci v zmysle ust. § 250f ods. 1 Osp. bez nariadenia pojednávania rozsudkom. ktorý bol verejne vyhlásený dňa 3 1.5.2007, nakoľko u účastníkov konania sa takýto postup zo zákona predpokladal, pretože sa k výzve na vyjadrenie sa k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania nevyjadrili (§ 250f ods. 2 O.s.p.).

Úlohou súdu v predmetnej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného a jemu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie zákazu klamlivej reklamy podľa § 3 ods. 2 zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Ako z predloženého administratívneho spisu súd zistil, dňa 20.4.2005 bola inšpektormi SOI vykonaná kontrola v prevádzke HYPERNOVA, OC OPTIMA, Moldavská cesta 32/A, Košice, ktorou bolo zistené, že žalobca nedodrжал všeobecnú požiadavku na reklamu tak ako ju predpokladá ust. § 3 ods. 2 zákona č. 147/2001Z.z., podľa ktorého zákonného ustanovenia reklama nesmie byť klamlivá. keď ako bolo zistené, že v reklamnom letáku s platnosťou od 13.4. do 26.4.2005 bol ponúkaný aj 1 druh výrobku— hadica 20 m, 1/2 á v akciovej cene 139,- Sk, ktorý výrobok sa však v ponuke pre spotrebiteľa počas trvania akcie nenachádzal. Ďalej bolo zistené, že ceny 3 druhov kvetináčov (15x13 á 49,- Sk, 21x18 á 119,-Sk, 29x23 á 159,- Sk) vyobrazených v uvedenom reklamnom letáku neboli v súlade s cenami, za ktoré boli tieto výrobky skutočne ponúkané a predávané (69,-Sk, 149,-Sk, 229,-Sk). Inšpektori SOI dospeli k záveru, že v danom prípade bola naplnená skutková podstata klamlivej reklamy, teda reklamy tovaru. ktorá uvádza alebo môže viesť do omylu osoby, ktorým je určená alebo ku ktorým sa dostane a ktorá v dôsledku klamlivosti môže ovplyvniť ekonomické správanie týchto osôb alebo ktorá môže poškodiť spotrebiteľa, Vychádzajúce z ust. § 3 ods. 2 zákona o reklame za porušenie všeobecnej požiadavky na reklamu nesie zodpovednosť objednávateľ reklamy, teda žalobca. Na základe týchto skutočností potom Inšpektorát SOI So sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím zo dňa 24.6.2005, č.: R10291!08!05 uložil žalobcovi podľa § 11 ods. 3 písm. c/ zákona o reklame pokutu vo výške 40.000,-Sk, pri určení výšky ktorej prihliadal na závažnosť, trvanie a následky protiprávneho konania — klamlivej reklamy a táto bola uložená v dolnej hranici sadzby (až do výšky 5.000.000,-Sk).

Na odvolanie žalobcu bolo žalovaným rozhodnuté dňa 24.10.2005, č.:R/0291/08/05 tak, že odvolanie žalobcu bolo zamietnuté a žalovaný ako vecne správne potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu plne sa stotožňujúc so závermi o skutkovom stave, zodpovednosti i rozsahu následkov protiprávneho konania žalobcu, tak ako tieto boli prvostupňovým správnym orgánom ustálené.

V danom prípade súd po preskúmaní oboch napadnutých správnych rozhodnutí dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, keď plne sa stotožnil s názorom ako prvostupňového tak i odvolacieho správneho orgánu. Konanie žalobcu ,tak ako bolo kontrolou vykonanou inšpektormi SOI dňa 20.4.2005 zistené a ustálené, napĺňa znaky klamlivej reklamy, keď túto

treba v danom prípade zásadne posudzovať v rámci zákona o reklame a nie v zmysle zákona č. 634/2001 Z.z. ako to namietal žalobca. V dôsledku klamlivej informácie obsiahnutej v reklamnom letáku s platnosťou od 13.4. do 26.4.2005, že budú aj uvádzané výrobky v akciových cenách, mohlo dôjsť k ovplyvňovaniu ekonomického správania sa spotrebiteľa alebo ho mohlo i poškodiť, a to zvlášť s osobitným zreteľom na kategóriu spotrebiteľov prichádzajúcich do predajne len z dôvodu akciového tovaru.

Súd má za to, že konajúci správny orgán ustálením skutkového stavu neprekročil medze správneho uváženia, naopak jeho záver zodpovedá zásadám logického myslenia a má podklad vo vykonanom dokazovaní.

K žalobcom uplatnenej námietke neprimeranosti výšky uloženej pokuty, súd i túto námietku vzhliadol irelevantnou, keď zhodne z názorom žalovaného sa domnieva, že pokuta bola uložená v primeranej výške vzhľadom na zistený skutkový stav a v dolnej hranici možnej sadzby (až do 5.000.000,- Sk), keď tu popri závažnosti trvania a následkami protiprávneho konania žalobcu treba zohľadniť aj rozsah obchodných aktivít žalobcu, na ktorý sa uvedené vzťahovalo.

Preskúmaním napadnutých rozhodnutí súd potom nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili o ukrátení práv žalobcu tým, že boli vydané napadnuté rozhodnutia, tieto boli vydané v súlade s právnymi predpismi na vec sa vzťahujúcimi, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a obsahujú zákonom predpísané náležitosti.

Vzhľadom na uvedené všetky tieto skutočnosti potom súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. O.s.p. zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods.1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 31. mája 2007

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Molnárovej a členov senátu JUDr. Dariny Vargovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci žalobcu **Anton Šťastný EXPORT-IMPORT, IČO 14 114 445, A. Sipossa Č. 33, Šahy**, zastúpený JUDr. Jánom Kuriáčkom, advokátom, Bernolákova 2, Levice, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 5.1.2006 Č. P/0229/04/05, rozhodol

takto:

Krajský súd žalobu **zamieta**.
Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím č. P/0229/04/05 zo dňa 5.1.2006 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. P/0229/04/05 zo dňa 9.9.2005. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán uložil pokutu vo výške 10.000 Sk pre porušenie povinnosti podľa ustanovenia 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. v znení neskorších predpisov o ochrane spotrebiteľa.

Vykonanou kontrolou dňa 23.6.2005 v prevádzkarni Nábytok „Šťastný“ na Hlavnom námestí Č. 1, Šahy, inšpektori zistili, že nebola dodržaná lehota 30 dní na vybavenie reklamácie spotrebiteľa.

Rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu považoval žalobca za nezákonné. V žalobe uviedol, že postup správnych orgánov sú v rozpore so zákonmi Vychádzajúc zo všeobecne záväzných právnych predpisov, najmä zák. Č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) sa v súvislosti s reklamáciou uvádza zodpovednosť predávajúceho za vady predanej veci a pod pojmom reklamácia treba rozumieť vytknutie väd. Spotrebiteľka zakúpila dňa 3.12.2004 u žalobcu sedáciu súpravu, na ktorej došlo k zmene farby ekokože z krémovej do sivej. Uvedenú vadu spotrebiteľka vytkla (reklamovala) dopisom zo dňa 20.3.2005, kde popísala, o akú vadu išlo. Túto reklamáciu žalobca vybavil dopisom zo dňa 30.3.2005 tak, že ju neuznal. Dopisom zo dňa 18.4.2005 sa spotrebiteľka opäť obrátila na žalobcu. V tomto dopise žiadala doložiť príčinu vady zakúpenej sedacej súpravy odborným posudkom autorizovanej osoby alebo súdneho znalca, žiadala prehodnotiť zamietavé stanovisko a uznanie reklamácie a žiadala doloženie dokladov k sedacej súprave, ktoré neobdržala. Tento dopis spotrebiteľky žalobca nepovažoval za reklamáciu, keďže v ňom nedošlo k vytknutiu nových väd a ani starých väd, ale išlo len o jej stanovisko k postupu žalobcu a žiadosť o prehodnotenie pôvodného neuznania reklamácie. Napriek tomu, že žalobca nemal povinnosť na takýto dopis odpovedať, dopisom zo dňa 30.5.2005 konštatoval, že pôvodná reklamácia nebola uznaná a ponúkol spotrebiteľke, že sedáciu súpravu sám pošle do Výskumného ústavu na vyšetrenie, aby bola zistená príčina zašpinenia ekokože. Listom zo dňa 7.6.2005 spotrebiteľka oznámila žalobcovi, že jej reklamácia nebola vybavená do 30 dní. Žalobca má za to, že správne orgány nesprávne vyhodnotili postup žalobcu pri vybavení reklamácie spotrebiteľky a dostatočne sa nezaoberali pojmom reklamácia. Tvrdí, že reklamáciu spotrebiteľky zo dňa 20.3.2005 vybavil dňa 30.3.2005. Je toho názoru, dopis že dopis spotrebiteľky zo dňa 18.4.2005 nie je možné považovať za reklamáciu väd toho istého tovaru. Je toho názoru, že spotrebiteľka mala možnosť postupovať podľa § 508 a

nasl. Občianskeho zákonníka žalobou na súde. Sama však navrhla výmenu pot'ahu sedacej súpravy za látkovú. S takýmto návrhom žalobca súhlasil. Prečalúnenie bolo vykonané bez doplatku. Uložení pokuty pn zohľadnení hodnoty sedacej súpravy (24.000,- Sk) považuje žalobca za neprimerane vysokú. Žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu z dôvodu nesprávneho posúdenia veci po právnej stránke. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe žiadal žalobu zamietnuť. Popísal postup správnych orgánov a dôvody, ktoré viedli k uložení pokuty za nedodržanie zákonnej lehoty na vybavenie spotrebiteľskej reklamácie. Poukázal na to, že spotrebiteľka si uplatnila dve reklamácie vád tovaru. Prvú reklamáciu na sedáciu súpravu si uplatnila listom z 20.3.2005. Odpoveď na danú reklamáciu bola daná listom žalovaného zo dňa 30.3.2005. Druhú reklamáciu uplatnila spotrebiteľka listom zo dna 18.4.2005 doporučené. Poukázal na dôvody, v ktorej uvádza rovnaké námietky ako podal proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, s ktorými sa odvolací orgán vo svojom odvolacom konaní podrobne zaoberal a vysporiadal. Reklamáciu spotrebiteľky zo dna 18.4.2005 považoval žalovaný za riadne uplatnenú reklamáciu na vadu výrobku. Reklamáciu mal žalobca povinnosť vybaviť v zákonnej 30 dňovej lehote, čo neurobil, nakoľko na reklamáciu odpovedal listom dňa 30.5.2005, ktorý bol preukázateľne zaslaný na poštovú prepravu dňa 2.6.2005. Žalovaný neskúmal spôsob vybavenia reklamácie, či bola vybavená kladne alebo jej zamietavým stanoviskom, ale či bola vybavená zákonným spôsobom, t.j. v lehote 30 dní. Tvrdenie žalobcu, že sa nejednalo o reklamáciu, žalovaný odmieta a odmieta aj tvrdenie žalobcu o neprimeranej výške postihu, keďže správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku, nakoľko spotrebiteľ bol poškodený znížením rozsahu práv spotrebiteľa priznaných mu zákonom o ochrane spotrebiteľa. Spotrebiteľ od 30-teho dňa od uplatnenia reklamácie až do jej vybavenia nemal k dispozícii ani výrobok ani vrátené peniaze. Výšku udelenej pokuty považuje správny orgán za primeranú. Žiadal žalobu zamietnuť.

Krajský súd ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1, 246a ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov žaloby (§ 249 ods. 2 OSP) na pojednávaní a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa 250j ods. 1 OSP zamietol.

V predmetnej veci bolo úlohou súdu posúdiť zákonnosť postupu a rozhodnutí oboch správnych orgánov v konaní o uložení pokuty pre porušenie povinnosti podľa § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Z administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 2.8.2005 Oznámil Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre začatie správneho konania podľa § 18 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov pre porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa. Začatiu správneho konania predchádzala kontrola inšpektormi Inšpektorátu SOI v Nitre v prevádzkami žalobcu Nábytok „Šťastný“ na Hlavnom námestí Č. 1 v Šahách. Pri kontrole boli zistené nedostatky, ktoré boli zdokumentované v inšpekčnom zázname zo dňa 23.6.2005. V čase kontroly dňa 23.6.2005 bolo zistené, že nebola dodržaná lehoty 30 dní na vybavenie reklamácie, Čím došlo k porušeniu § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Na základe predmetného zistenia rozhodol prvostupňový správny orgán dňa 9.9.2005 o uložení pokuty vo výške 10.000 Sk. Z vykonanej kontroly na ochrane spotrebiteľa mal dňa 23.6.2005 v prevádzkovej jednotke Nábytok „Šťastný“ na Hlavnom námestí Č. 11 v Šahách za preukázané, že žalobca nevybavil spotrebiteľskú reklamáciu zo dňa 18.4.2005 v 30 dňovej lehote. Žalobca s rozhodnutím o uložení pokuty nestotožnil a podal proti rozhodnutiu odvolanie. V odvolacom konaní žalovaný odvoláme žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Poukázal na zistené nedostatky pri vykonanej kontrole dňa 23.6.2005 v prevádzkovej jednotke žalobcu, kde bolo zistené, že nebola dodržaná zákonná lehota na vybavenie spotrebiteľskej reklamácie.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 19 ods. 1 zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, s výnimkou prípadov, keď je na vykonanie opravy určená má osoba, je predávajúci povinný prijať reklamáciu v ktorejkoľvek prevádzkarni, v ktorej je prijatie reklamácie možné s ohľadom na sortiment predávaného tovaru alebo poskytovaných služieb, prípadne aj na mieste, odkiaľ riadi svoj podnik.

Podľa § 19 ods. 4 cit. zák. predávajúci alebo ním poverený pracovník rozhodne o reklamacii ihneď, v zložitých prípadoch do troch pracovných dní. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas potrebný na odborné posúdenie vady. Vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o chybu, ktorú nemožno odstrániť.

Podľa § 24 ods. I cit. zák. za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000 000,- Sk.

Podmienkou na uloženie pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa je porušenie ktorejkoľvek povinnosti ustanovenej týmto zákonom

Z predloženého spisového materiálu žalovaného a inšpekčného záznamu vyplýva, že inšpektori Inšpektorátu SOI v Nitre v prevádzkarni žalobcu šetrili reklamáciu zákazky s tým, že túto spotrebiteľka uplatnila 18. apríla 2005. Táto reklamácia bola vybavená žalobcom až dňa 30.5.2005, čo je viac ako 30 dní na vybavenie reklamácie.

Na základe skutkových zistení a dôvodov odvolania žalovaný napadnutým rozhodnutím ustálil, že žalobca porušil povinnosti uvedené v § 19 ods. 4 zákona na ochranu spotrebiteľa. Je potrebné uviesť, že povinnosti vyplývajúce žalobcovi z ust. § 19 cit. zákona (prijímať reklamácie od spotrebiteľov, vybavovať v lehote, vydávať doklad o reklamacii, spôsobe jej vybavenia), nesledujú správnosť vybavenia reklamácie, obsah reklamácie predávajúceho na tú-ktorú reklamáciu a či táto pre charakter väd a zodpovednosti predávajúceho je adekvátna. Dané povinnosti predávajúcemu zakladajú len potvrdzovaciu, evidenčnú a oznamovaniu povinnosť a lehotu, v ktorej musí najneskôr vybaviť reklamáciu, t.j. oznámiť svoje stanovisko k nej spotrebiteľovi. Len tieto povinnosti (pokiaľ ide o § 19) boli predmetom dohľadu inšpekčnej kontroly správneho orgánu. Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre stačilo k uloženiu pokuty zistiť a uviesť skutočnosti či reklamácia bola alebo nebola vybavená v zákonom stanovenej lehote. Cieľom kontroly nebolo zisťovať spôsob vybavenia reklamácie žalovaným.

Krajský súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že výška uloženej pokuty je primeraná porušenej právnej povinnosti. Pri tomto posúdení bral súd do úvahy skutočnosť, že predmetom reklamácie bola sedacia súprava vyhotovená z ekokože. Táto bola 3.12.2004 spotrebiteľkou zakúpená za kúpnu cenu 24.000,- Sk a že žalobca nedodrжал zákonom stanovenú procedúru pri vybavovaní jej reklamácie. *Svojim* konaním maril to, čo bolo zákonom sledované, poskytnúť ochranu spotrebiteľovi, posilniť jeho nevýhodné postavenie. Spotrebiteľ totiž pri uplatňovaní zodpovednosti musí preukázať, že ju najskôr uplatnil u predávajúceho, inak mu toto právo zaniká. Charakter nesplnenej povinnosti žalovaného je teda závažný, lebo jeho následkom môže byť vyradenie spotrebiteľa z možnosti domôcť sa prípadnej náhrady škody. Uložená pokuta má pôsobiť na žalovaného preventívne.

Žalovaný teda správne rozhodol, keď potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, čo podrobne rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vysporiadal sa logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie porušenia povinnosti žalobcu na včasnosť vybavenia spotrebiteľskej reklamácie, vrátane uloženia pokuty za nesplnenie povinnosti.

Z týchto dôvodov krajský súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalobca vo veci nebol úspešný.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Najvyšší súd SR v Bratislave, do 15-tich dní odo dňa doručenia, cestou podpísaného súdu, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní samá popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (205 ods. I OSP).

V Nitre dňa 12. apríla 2006

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reissenauerovej, v právnej veci žalobcu: **Anton Šťastný EXPORT – IMPORT**, A. Sipossa 33, Šahy, zastúpený JUDr. Jánov Kuriačkom, advokátom, Bernolákova 2, Levice proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 5.1.2006 č. P/0229/04/05 na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.4.2006 č.k. 11S 10/2006-30 takto

rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.4.2006 č.k. 11S 10/2006-30 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného (ktorý rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č.: P/0229/04/05 zo dňa 9.9.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie (o uložení pokuty vo výške 10 000,- Sk pre porušenie ô 19 ods. 4 č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov) potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol, s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd na základ zistení a dôvodov odvolania napadnutým rozhodnutím ustálil, že žalobca porušil povinnosti uvedené v § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Povinnosti vyplývajúce žalobcovi z ustanovenia § 19 ods. 4 zákona (prijímať reklamácie od spotrebiteľov, vybavovať v lehote, vydávať odklad o reklamáci, spôsobe jej vybavenia) nesledujú správnosť vybavenia reklamácie, obsah reklamácie predávajúceho na tú ktorú reklamáciu a či táto pre charakter väd a zodpovednosti predávajúceho je adekvátne. Dané Povinnosti predávajúcemu podľa krajského súdu zakladajú len potvrdzovaciú, evidenčnú a oznamovacíú povinnosť a lehotu, v ktorej musí najneskôr vybaviť reklamáciu, t.j. oznámiť svoje stanovisko k nej spotrebiteľovi. Len tieto povinnosti (pokiaľ ide o § 19) boli predmetom dohľadu inšpekčnej kontroly správneho orgánu. Inšpektorátu SOI v Nitre stačilo k uloženiu pokuty zistiť a uviesť skutočnosti, či reklamácia bola alebo nebola vybavená v zákonom stanovenej lehote. Cieľom kontroly totiž nebolo zisťovať spôsob vybavenia reklamácie žalovaným.

Krajský súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že výška uloženej pokuty je primeraná porušenej právnej povinnosti. Pri tomto posúdení bral krajský súd do úvahy skutočnosť, že predmetom reklamácie bola sedacia súprava vyhotovená z ekokože, ktorá bola spotrebiteľkou zakúpená dňa 3.12.2004 za kúpnu cenu 24 000,- Sk a že žalobca nedodrжал zákonom stanovenú procedúru pri vybavovaní jej reklamácie. Svojím konaním maril to, čo bolo zákonom sledované, poskytnúť ochranu spotrebiteľovi, posilniť jeho nevýhodné postavenie. Spotrebiteľ totiž pri uplatňovaní zodpovednosti musí preukázať, že ju najskôr uplatnil u predávajúceho, inak mu toto právo zaniká. Charakter nesplnenej povinnosti žalovaného je

teda podľa krajského súdu závažný, lebo jeho následkom môže byť vyradenie spotrebiteľa z možnosti domôcť sa prípadnej náhrady škody. Uložená pokuta musí pôsobiť na žalovaného preventívne.

Podľa krajského súdu žalovaný rozhodol správne, keď potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, vysporiadal sa logicky a vecne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie porušenia povinnosti žalobcu na včasnosť vybavenia spotrebiteľskej reklamácie, vrátane uloženia pokuty za nesplnenie povinnosti.

Proti rozsudku žalobca podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zruší a vec vráti na ďalšie konanie.

Žalobca namietal, že krajský súd sa vôbec nezaoberal obsahom reklamácie, ale len jej zákonnou lehotou. Poukázal na to, že reklamácia znamená vytknutie väd v zákonom stanovenej lehote. Dopis spotrebiteľky zo dňa 18.4.2005 nemožno posudzovať mechanicky bez súvislosti s jej prvým dopisom zo dňa 20.3.2005 a považovať ho automaticky za reklamáciu. V tomto dopise totiž nevytýkala vadu, ale žiadala doložiť jej príčinu, prehodnotiť jej zamietavé stanovisko a doložiť doklady, ktoré podľa nej mala dostať. Podľa žalobcu išlo pritom o veci, na ktoré jej podľa žiadneho právneho predpisu nevznikol zákonný nárok, keďže jej reklamáciu zo dňa 20.3.2005 v zákonom stanovenej lehote neuznal.

Žalobca pritom poukázal na to, že je dlhoročným obchodníkom doposiaľ sa nikdy do rozporu so zákonom nedostal, a preto aj z tohto pohľadu sa mu javí výška uloženej pokuty ako nedôvodná, keďže so spotrebiteľkou komunikoval a vybavil reklamáciu v zákonom stanovenej lehote.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva SR. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva SR (ďalej len „ministerstvo“). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný

inšpektorát) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát“), a to:

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa), s výnimkou prípadov, keď je na vykonanie opravy určená iná osoba, je predávajúci povinný prijať reklamáciu v ktorejkoľvek prevádzkarni, v ktorej je prijatie reklamácie možné s ohľadom na sortiment predávaného tovaru alebo poskytovaných služieb, prípadne aj na mieste, odkiaľ riadi svoj podnik.

Podľa § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci alebo ním poverený pracovník rozhodne o reklamácií ihneď, v zložitých prípadoch do troch pracovných dní. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas potrebný na odborné posúdenie vady. Vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o chybu, ktorú nemožno odstrániť.

Podľa § 19 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o reklamácií a o spôsobe jej vybavenia, a to aj vtedy, ak reklamácií nevyhovie na mieste a v celom rozsahu.

Podľa § 19 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný viesť evidenciu o reklamáciách a túto na požiadanie orgánov, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom (§ 23), predložiť na nahliadnutie.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000,- Sk. Za opakované porušenie povinností v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výška 5 000 000,- Sk.

Zo spisov správnych orgánov odvolací súd zistil, že inšpektormi SOI bolo presne a spoľahlivo zistené, že spotrebiteľka si uplatnila prvú reklamáciu na sedáciu súpravu listom dňa 20.3.2005. Odpoveď na túto reklamáciu bola daná listom zo dňa 30.3.2005. Spotrebiteľka si druhú reklamáciu uplatnila listom zo dňa 18.4.2005 doporučené., (podací list č. 36349146 zo dňa 21.4.2005). Predmetná reklamácia bola zo strany predávajúceho prevzatá dňa 22.4.2005. Predávajúci odpovedal na túto reklamáciu listom zo dňa 30.5.2005 doporučené, (podací list č. 36350724 zo dňa 2.6.2005), v ktorom sa vyjadril, že reklamáciu zo dňa 18.4.2005 nebola uznaná.

Z vyššie uvedeného prvostupňový správny orgán ustálil, že zo strany predávajúceho nebola dodržaná lehota 30 dní na vybavenie reklamácie, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 10 000,- Sk.

Žalovaný v rozhodnutí, ktorým odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu zamietol a napadnuté rozhodnutie o uložení pokuty vo výške 10 000,- Sk potvrdil, uviedol, že sankcia bola žalobcovi uložená za protiprávny stav a pri hodnotení dôkazov bola braná do úvahy preukázaná skutková podstata zistených nedostatkov zdokumentovaných pri kontrole. Za vybavenie spotrebiteľskej reklamácie sa považuje skutočnosť, keď sú práva spotrebiteľa

z uplatnenej reklamácie uspokojené v zákonom stanovenej lehote 30 dní a v tejto lehote bol vydaný doklad o spôsobe vybavenia reklamácie, čo sa v danom prípade nestalo.

V zmysle § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný v uvedenej lehote reklamáciu nie len vybaviť, ale vzhľadom na inkvizitčný charakter správneho konania jej vybavenie kontrolným orgánom na požiadanie aj preukázať, a to písomným dokladom.

Podľa žalovaného pri uložení pokuty bolo prihliadnuté na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov, nakoľko reklamácie nebola vybavená v lehote uloženej zákonom a uvedeným konaním došlo k závažnému zásahu do práv spotrebiteľa, upravených v zákone o ochrane spotrebiteľa. Výška uloženej pokuty je podľa žalovaného primeraná zisteným nedostatkom.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku, ktorým krajský súd žalobu zamietol, namietal, že krajský súd sa vôbec nezaoberal obsahom reklamácie, ale len jej zákonnou lehotou.

K uplatnenej námietke žalobcu je potrebné uviesť, že rozsudok krajského súdu má všetky zákonom predpokladané náležitosti, je v ňom vymedzený predmet konania i hľadiská, z ktorých bolo správne rozhodnutie skúmané, je detailne popísaný rozhodný skutkový stav a právne závery z neho vyplývajúce, pričom výrok súdu má v dôvodoch oporu. V rozsudku je jasne a zrozumiteľne uvedené ako súd o žalobe rozhodol a z akých dôvodov a ako sa vysporiadal s námietkami žalobcu.

K uplatnenej námietke žalobcu je potrebné uviesť, že odvolací súd sa plne stotožňuje s právnym názorom krajského súdu pokiaľ sa jedná o jeho výklad ustanovenia § 19 citovaného zákona.

Odvolací súd na základe výkladu ustanovenia § 19 zákona dospel k záveru, že povinnosti predávajúceho vyplývajúce z uvedeného ustanovenia nemajú za cieľ sledovať správnosť vybavenia reklamácie, a teda ani obsah reklamácie. Dané povinnosti predávajúcemu zakladajú ako správne uviedol krajský súd len potvrdzovaciu, evidenčnú a oznamovaciu povinnosť a lehotu, v ktorej musí najneskôr vybaviť reklamáciu, t.j. oznámiť svoje stanovisko k nej spotrebiteľovi.

Preto nebolo potrebné pre účely tohto konania zaoberať sa obsahom podanej reklamácie z pohľadu posudzovania charakteru vád a posudzovania adekvátnosti reakcie predávajúceho, resp. správnosti alebo nesprávosti jeho stanoviska k reklámácii, ale ako správne uviedol krajský súd k uloženiu pokuty bolo rozhodujúce zistenie, či reklamácia bola alebo nebola vybavená v zákonom stanovenej lehote. V danom prípade bolo preto postačujúce zistenie, že reklamácia nebola vybavená v zákonom stanovenej lehote.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko žalobca nedodrжал zákonom stanovenú povinnosť (§ 19 ods. 4 zákona) vybaviť reklamáciu do 30 dní.

Pokiaľ žalovaný uložil žalobcovi pokutu vo výške 10 000,- Sk, odvolací súd dospel k záveru, že výška uloženej pokuty zohľadnila všetky okolnosti prípadu a je primeraná z hľadiska represívneho ako aj preventívneho.

Ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Preventívny význam postihu nespočíva iba v účinkoch vo vzťahu k žalobcovi. Postih za správny delikt musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iné právnické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností. Takýto účinok však môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku.

Odvolací súd na základ vyššie uvedeného, berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom ochrany spotrebiteľa je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške

10 000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho aj preventívneho.

S ohľadom na hore uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. žalobca vzhľadom na neúspech vo veci nemal právo na náhradu trov konania. Žalovaný v zmysle citovaných ustanovení nemá nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 15. mája 2007.

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Edity Bakošovej a členov JUDr. Anny Peťovskej a JUDr. Veroniky Poláčkovej, v právnej veci žalobcu: **Kaufland Slovenská republika** v.o.s., Trnavská cesta č. 41/A, Bratislava, zast. advokátom: JUDr. Vladimír Kán, nám. Martina Benku č. 9, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/655/2/2004 zo dňa 19. októbra 2005, takto

rozhodol:

Súd žalobu **zamieta**.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán napadnutým rozhodnutím č. P/655/2/2004 zo dňa 19.10.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Trnave pre Trnavský kraj č. P/655/2/2004 **ZO** dňa 21.3.2005 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie ust. § 5 **Zák.** Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, spočívajúce v nedodržaní povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie, keďže ich predaj nebol zabezpečený kvalifikovanou osobou, pretože v čase predaja týchto výrobkov v priestoroch ich predaja nebol prítomný predavač s kvalifikáciou na ich predaj a spotrebiteľ nebol upozornený na dodržiavanie návodu na ich používanie.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že kontrolou bolo presne a spoľahlivo zistené, že boli spotrebiteľovi v kontrolnom nákupe predané pyrotechnické predmety triedy II, pn predaji ktorých neboli zabezpečené podmienky predaja pyrotechnických predmetov ustanovené vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. Pyrotechnické predmety boli voľne vystavené v ponuke pre spotrebiteľa a boli predávané samoobslužným spôsobom. Zistený nedostatok nemožno považovať za zanedbateľný alebo menej závažný, keďže bolo zistené, že pyrotechnické predmety boli predávané bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal vysvetlenie. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práva spotrebiteľa na bezpečné podmienky predaja. Pokuta uložená prvostupňovým správnym orgánom tak bola odôvodnená, uložená v adekvátnej výške a nebol zistený dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva sa od nej represívny aj preventívny účinok.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie správnemu orgánu na ďalšie konanie z dôvodu, že práva a povinnosti účastníkom konania môže ukladať len správny orgán určený zákonom a majúci právnu subjektivitu, pričom Inšpektorát SOI ani Ústredný inšpektorát SOI nie sú správnymi orgánmi majúcimi právnu subjektivitu, že rozhodnutie vydal správny orgán na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a výška pokuty nebola dostatočne zdôvodnená, a z odôvodnenia nie je možné zistiť, akými úvahami správny orgán pn hodnotení dôkazov a pri

stanovení výšky pokuty bol vedený. Správny orgán mal uložiť pokutu v minimálnej výške z dôvodu, že porušenie právneho predpisu bolo len krátkodobé, dotklo sa tak minimálneho počtu spotrebiteľov, spôsob porušenia právneho predpisu bol dôsledkom nedbanlivostného správania sa zamestnancov a absentoval akýkoľvek škodlivý následok na zdraví alebo majetku spotrebiteľov. Z týchto dôvodov žiadal zrušiť aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 21.3.2005 Č. P/655/2/2004.

Žalovaný navrhol žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť, pretože námietky žalobcu sú nedôvodné, nemajú právnu oporu v zákone a sú právne irelevantné. Kontrolný orgán postupoval v zmysle zákona č. 361/1992 Zb. a správny orgán správne zistil skutkový stav a vyvodil ten záver, že kontrolovaný subjekt porušil uvedený právny predpis. Na základe tohto zistenia bola uložená pokuta, ktorú považuje za primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa, s prihliadnutím na šírku obchodných aktivít dotknutého subjektu. Námietky žalobcu týkajúce sa subjektu oprávneného ukladať pokuty považuje za nepodstatné s poukazom na § 3 ods. 2, 4 zák. Č. 128/2002 Z.z. a § 58 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „SP“). Pokiaľ ide o výšku pokuty, táto je závislá na úvahe prvostupňového správneho orgánu, ktorý vychádzal z charakteru zisteného skutkového stavu a v rozhodnutí sa kvalifikovane vysporiadal **SO** všetkými skutočnosťami odvodňujúcimi jej výšku, pričom výška pokuty bola stanovená v dolnej hranici zákonnej sadzby. Bolo prihliadnuté aj na charakter výrobkov ako výrobkov, ktoré svojimi vlastnosťami predstavujú zvýšené riziko ohrozenia oprávneného záujmu. V odôvodnení svojho rozhodnutia nepoukazyval na opakované porušenie povinností ako uvádza žalobca.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p., preskúmal podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. napadnuté rozhodnutie a konanie mu predchádzajúce a to v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), bez pojednávania podľa § 250f O.s.p., a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade So zákonom a preto žaloba nie je dôvodná.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a zákonom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté.

Úlohou súdu v predmetnej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 v spojení s § 5 zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Na uvedené konanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 SP, správne orgány postupujú v konaní v súlade So zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržiavali procesné predpisy, ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávanú vec.

Podľa § 46 SP, rozhodnutie musí byť v súlade So zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 SP, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy

konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 24 ods. 1 zák. Č. 634/1992 Zb., za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinností v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa ods. 6 cit. ust., pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a miení zavinenia.

Podľa § 5 zák. Č. 634/1992 Zb., je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa ods. 2 cit. ust., Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“)

a/ zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1,

b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie, či kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,

d/zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,

e/ informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov

f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,

g/ ukladá pokuty.

Podľa § 7 ods. 3 cit. zákona, kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb., sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy (občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník).

Podľa § 8 ods. 2 cit. vyhl., predávať pyrotechnické predmety tried II. a III. a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechniky, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Napokon podľa § 8 ods. 3 cit. vyhl., je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 15.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke KAUF LAND, Clementisova ul. 41/D v Trnave. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že výrobky boli predávané samoobslužným spôsobom a v čase kontroly nebol v tomto oddelení prítomný žiaden predavač — dozorujúca osoba, ktorá by upozorňovala kupujúceho na nutnosť dodržiavať určité pravidlá pri používaní týchto výrobkov, čo je v rozpore s 8 vyhl. Č. 536/1991 Zb..

Na základe vykonanej kontroly bol v prevádzkarni žalobcu spísaný inšpekčný záznam s upozornením, aby kontrolovaný subjekt zabezpečil trvale prítomného pracovníka pri predávaných pyrotechnických výrobkoch počas predajnej doby.

Oznámením zo dňa 9.2.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Trnave pre Trnavský kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 15.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. Nakoľko žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené porušenie povinnosti v lehote mu stanovenej, prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zo dňa 21.3.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodrжал povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, čím došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 8 ods. 2 vyhl. Č. 536/1991 Zb. a § 5 Zák. Č. 634/1992 Zb.. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca, ktoré žalovaný rozhodnutím zo dňa 19.10.2005 zamietol a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v Čase vykonanej kontroly sa nenachádzal v oddelení s pyrotechnickými výrobkami žiaden predavač, ktorý by upozorňoval kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie.

V § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb., je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. I keď v ust. § 8 cit. vyhl. nie je výslovne uvedená povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu ústne, vyplýva to z jeho logického výkladu, pretože predavačovi tu vyplýva povinnosť „podať vysvetlenie”.

Napokon povinnosti zabezpečiť prítomnosť dozorujúcej osoby pri predaji pyrotechnických výrobkov si zjavne uvedomoval i žalobca, pretože na tento účel poskytol svojim zamestnancom príslušné školenia a sám poukazuje len na krátkodobosť trvania protiprávneho stavu spočívajúceho v neprítomnosti dozorujúcej osoby v oddelení s pyrotechnickými výrobkami, pričom takýto stav odôvodňoval nedbanlivostným správaním zamestnancov.

Neobstojí potom ani námietka žalobcu týkajúca sa písomných upozornení umiestnených v predajni adresovaná spotrebiteľom, na ktorých žalobca upozorňoval na potrebu dodržiavania návodov na používanie pyrotechnických predmetov. I keď možno pripustiť, že predávajúci s ohľadom na vyššie citované znenie § 8 ods. 3 vyhl. Č. 536/1991 Zb. by sa mohol domnievať, že povinnosť predavača upozorniť na dodržanie návodu na používanie môže byť splnená aj písomným upozornením umiestneným v blízkosti predávaného výrobku, v prejednávanej veci nepochybne aj žalobca si bol vedomý svojej povinnosti zabezpečiť aj prítomnosť dozorujúcej osoby v oddelení s pyrotechnickými výrobkami, čo vyplýva z jeho vyjadrení v predmetnej veci.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti dospel súd k názoru, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov v danom prípade k porušeniu povinnosti vyplývajúcej mu z § 5 zák. Č. 634/1992 Zb., nakoľko žalobca si nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z vyhl. Č. 536/1991 Zb., ktorej účelom bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov. Účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa dostatočným spôsobom o nutnosti dodržiavania návodu na používanie takýchto výrobkov môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom na potrebu dodržiavania návodu a spôsobu manipulácie s výrobkom upozornená. Z hľadiska požiadaviek vyhlášky je preto nepostačujúce spotrebiteľa len informovať vyvesením tabule s odkazom, kde a kto mu podá ďalšie vysvetlenie a to predovšetkým s prihliadnutím na špecifiká predávaného druhu výrobku v porovnaní s tovarom bežnej spotreby. Špecifickosť predmetného tovaru sa prejavila i v potrebe upraviť spôsob a podmienky jeho predaja v osobitnom právnom predpise. Súd dospel k názoru, že účelom predmetnej vyhlášky bolo, aby

predaj pyrotechnických výrobkov nebol vykonávaný samoobslužným spôsobom, aj keď samotné znenie vyhlášky zákaz takéhoto predaja nezakazuje, resp. neprikazuje predaj výlučne upraveným konkrétnym spôsobom. Napriek tomu s prihliadnutím na charakter výrobku zákonodarca zjavne považoval, v záujme bezpečnosti a ochrany spotrebiteľa pri následnej manipulácii s predmetným tovarom, za potrebné sprísniť podmienky predaja takýchto výrobkov a to zabezpečením prítomnosti kvalifikovaného predavača, ktorý by kupujúceho upozornil na potrebu dodržiavania návodu na používanie a v prípade potreby podal i ďalšie potrebné vysvetlenie.

Ak potom s prihliadnutím na tieto skutočnosti žalovaný uložil pokutu za porušenie vyššie uvedených ustanovení v dolnej hranici prípustnej sadzby, bolo potrebné vysloviť, že výška pokuty uložená rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bola primeraná.

Pokiaľ žalobca namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že toto vydal orgán ktorý nebol na takýto úkon oprávnený, je potrebné poukázať na ust. § 3 ods. 2 zák. č. 128/2092 Zb., podľa ktorého Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy a Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie. Inšpektorát je potom podľa § 3 ods. 4 cit. zákona v správnom konaní orgánom prvého stupňa a podľa § 58 ods. 1 SP jeho odvolacím orgánom je jeho správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa, ktorý rozhoduje o odvolaniach proti jeho rozhodnutiam. Námietka žalobcu preto v tomto zmysle nebola dôvodná.

Vychádzajúc zo skutočností vyššie uvedených, postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Súd preto dospel k záveru, že námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného a keďže toto považoval za vydané v súlade so zákonom, žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. I O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože takúto náhradu mu možno priznať len v prípade úspechu.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Najvyšší súd SR, prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 16. novembra 2006

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ida Hanzelová a členov JUDr. Jana Zemková PhD. a JUDr. Alena Poláčková PhD., v právnej veci žalobcu Kaufland Slovenská republika, **V.O.S.** so sídlom Trnavská cesta 41/A, Bratislava, zast. advokátom JUDr. Vladimirom Kánom, so sídlom Nám. Martina Benku č. 9, Bratislava proti žalovanému Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská Č. 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/655/2/04 Zo dňa 19.10.2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Č.k. 1 S 43612005-43 zo dňa 16.11.2006 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského Čk. 1S 43612005-43 Zo dňa 16.11.2006, **po tv rdz uje.**

súdu v Bratislave

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods.1 OSP zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. P/655/2/04 Zo dňa 19.10.2005, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa — Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj Č. P/655/2/04 zo dňa 21.3.2005, na základe ktorých bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250 000 Sk za porušenie ust. § 5 zák. č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon“) a nedodržanie povinnosti podľa 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len „vyhláška“).

V odôvodnení uviedol, že v danom prípade správne orgány vychádzali pn rozhodovaní zo správne a dostatočne zisteného skutkového stavu, pričom pri určení výšky pokuty prihliadli na nebezpečnosť konania žalobcu, ich postup bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že krajský súd jednak nesprávne právne posúdil vec a tiež že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko prvostupňový súd sa pri posudzovaní veci ani len čiastočne nevysporiadal s argumentáciou žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí a porušení procesných práv žalobcu v konaní pred správnymi orgánmi, ktoré spočívali v tom, že správny orgán sa nevysporiadal s dôvodmi, ktoré ho viedli k uloženiu sankcie v konkrétnej výške, nevykonával všetky navrhované dôkazy, čím zamedzil úplnému zisteniu skutočného stavu veci a že jediným kritériom pre určení výšky pokuty bolo opakovanie resp. neopakovanie porušenia povinnosti. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie a zaviaže žalovaného aj na náhradu trov konania.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 24.1.2007 žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Tvrdenia žalobcu o krátko- dobom a výnimočnom stave neprítomnosti kompetentného pracovníka pn pyrotechnických predmetoch považoval za nepodstatné, pretože v danom prípade rozhodujúcou skutočnosťou bol fakt, že pn kontrole sa pn predaji kompetentný pracovník nenachádzal a pn kúpe spotrebiteľ nebol

upozornený na dodržiavanie návodu na použitie. Z tohto hľadiska je bezvýznamnou skutočnosť, že niekde v prevádzke sa v čase kontroly kvalifikovaný predavač nachádzal. Tiež poukázal na tú skutočnosť že v priebehu mesiaca december 2004 boli vykonané opakované kontroly v rôznych prevádzkach žalobcu a napriek vysvetleniu a poučeniu zo strany inšpektorov o tom, ako sa má správne postupovať pri predaji pyrotechnických výrobkov, žalobca tieto pokyny naďalej ignoroval. Pokiaľ žalobca namietal nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov, konkrétne nevypočutie riaditeľky prevádzky, žalovaný poukázal na to, že skutkové okolnosti priebehu kontroly, ktoré boli zaznamenané v inšpekčnom zázname a podpísané aj riaditeľkou prevádzky neboli medzi účastníkmi sporné, a preto nepovažoval za potrebné tento dôkaz vykonať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 v spojení s § 250s ods. 1 OSP) preskúmal vec podľa § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 3 ods. 1 zák. Č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave (ďalej len "ústredný inšpektorát") a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len "inšpektorát"), a to:

- a) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

Podľa § 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite,

Podľa § 5 zák. č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk.

Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch sa pyrotechnické výrobky sa delia na

- a) pyrotechnické predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky, prípadne aj malé množstvo výbušnín, ktoré sú nebezpečné predovšetkým z hľadiska

požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku,

b) výbušné predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa ods. 3 pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III.

Podľa ods. 4 pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do podtried T0 a T1.

Podľa § 8 ods. 2 predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len "predavač") v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa ods. 3 predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov.

Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že pracovníci SOI So sídlom v Trnave vykonali v prevádzkovej jednotke KAUF LAND, Clementisova 41/D, Trnava dňa 15.12.2004 kontrolu, pri ktorej bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy nebol počas cca 40 minút prítomný predavač, ktorý by spĺňal kvalifikačné predpoklady na ich predaj. Tieto boli voľne vystavené v ponuke pre spotrebiteľa a boli predávané samoobslužným spôsobom.

Toto konanie posúdil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa — § 5 a uložil v správnom konaní žalobcovi pokutu vo výške 250 000 Sk podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom. Pri určení výšky pokuty prihliadol na charakter protiprávneho konania, dĺžku jeho trvania, na rozsah jeho následkov, ktorými sú poškodenie práv spotrebiteľa pri nedodržaní povinnosti zabezpečiť pri predaji pyrotechnických výrobkov prítomnosť kvalifikovaného predavača.

Zohľadnil tiež možnosť neoprávnenej manipulácie s pyrotechnickými výrobkami zo strany spotrebiteľa pri absencii prítomnosti zodpovednej osoby, ktorá vzhľadom na množstvo a sortiment predávaných výrobkov v predmetnej prevádzkarni môže vyvolať zvlášť nebezpečné následky. Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie.

Odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o skutkové zistenia správneho orgánu prvého stupňa, ku ktorým došiel na základe vykonaných kontrol, tieto neboli medzi účastníkmi sporné. Spornými zostali otázky týkajúce sa vykonania navrhovaného dôkazu a výška uloženej pokuty.

Je pravdou, že krajský súd sa nezaoberal vyslovene námietkou žalobcu o nevykonaní navrhovaného dôkazu, či kontrolovaný subjekt svojich zamestnancov nevyškolicil na predaj pyrotechniky vôbec, alebo či zamestnanci vyškolení boli. Z odôvodnenia jeho rozsudku je však zrejmé, že vzhľadom na skutočnosť, že skutkové okolnosti neboli medzi účastníkmi sporné a že samotný žalobca uznal neprítomnosť zodpovedných pracovníkov pri predaji pyrotechnických výrobkov a odôvodňoval ju ich nedbanlivosťou, nebolo potrebné tieto okolnosti preukazovať vykonaním ďalších dôkazov, pretože táto skutočnosť bola známa a nebolo ju potrebné znovu zisťovať.

Napokon nedostatok potrebného vyškolenia ľudí potvrdila riaditeľka prevádzky pri spisovaní inšpekčného záznamu a následne aj žiadosťou o vyškolenie ďalších pracovníkov zo dňa 15.12.2004.

Naviac, pre samotné posúdenie porušenia zákona žalobcom nebolo rozhodujúce, či a koľko jeho pracovníkov v predmetnej prevádzke malo potvrdenie o absolvovaní príslušného školenia, ktoré ich oprávňovalo na predaj pyrotechnických výrobkov. Podstatným pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bol ten fakt, že v čase kontroly sa pn predaji výrobkov predavač s potrebným oprávnením nenachádzal.

Tieto skutočnosti uvádza vo svojom vyjadrení aj žalovaný a odvolací súd sa s takouto argumentáciou stotožnil.

Je pravdou, že v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je pn súdnom prieskume správnych rozhodnutí potrebné odpovedať na všetky argumenty uvádzané stranami, ktoré viedli a boli rozhodujúce pre samotné rozhodnutie, avšak zároveň nie je potrebné zdôvodňovať každý argument (napr. rozsudok vo veci *Ruiz Torija proti Španielsku* z 9.12.1994).

Pokiaľ ide o námietku nezdôvodnenia výšky uloženej sankcie, podľa názoru odvolacieho súdu napadnuté rozhodnutie správneho orgánu, s ktorým sa krajský súd stotožnil, obsahuje definíciu protiprávneho konania, závažnosť porušenia predpisov, dĺžku trvania porušenia, ako aj vyhodnotenie ich následkov. Preto žalobcom uvádzaný nedostatok týchto argumentov v rozhodnutiach správnych orgánov sa nezakladá na pravde.

Odvolací súd, berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, sa aj v tejto časti plne stotožnil s názorom krajského súdu, že pokuta vo výške 250 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 219 OSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca nemal úspech vo veci a žalovanému trový odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 21. júna 2007

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, Plil). a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **BILLA** s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám, 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/0413/04/04 zo dňa 16.09.2005, rozhodol

takto:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Č.: P/0413/04/04 zo dňa 16.09.2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj Č.: P/0413/04/04 zo dňa 15.02.2005 zrušuje podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a **vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.**

Žalovaný je povinný Zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 16600,-Sk na účet jeho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0413/04/04 zo dňa 16.09.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj Č.: P/0413/04/04 zo dňa 15.02.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa 5 zákona č.634/1992Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Inšpektormi SOI bolo vykonanou kontrolou presne a spoľahlivo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly trvale prítomný zaškolený predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie a boli predávané samoobslužným spôsobom, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov.

Podľa názoru žalovaného z uvedenej vyhlášky jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pn predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť iným spôsobom ako zabezpečením trvalej prítomnosti predavača, čo vylučuje nielen písomnú, ale aj inú formu, nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pn predaji. Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za samoobslužný predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a to, čo je riadny a bezpečný spôsob opätovne predpisuje osobitný predpis a keďže je zákonom postihovaný za nedodržanie uvedených povinností,

ťažko možno hovoriť o tom, že konanie, ktoré bolo zistené kontrolou, nie je zákonom sankcionované. Žalovaný preto tvrdenia žalobcu, že spôsob informovania môže určiť predávajúci, odmietol.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že žalobca dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, riadne upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu a v každej filiálke žalobcu bola vždy prítomná osoba s kvalifikáciou pyrotechnika, resp. osoba, ktorá úspešne absolvovala príslušné školenie a ktorá podávala na požiadanie vysvetlenie. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach.

Zároveň žalobca požiadaval, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č.: P/0413/04/04 zo dňa 15.02.2005.

Podľa žalobcu zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, avšak nestanovil formu upozornenia. Preto je možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, nakoľko splnil a dodržal ustanovenia zákona. Podľa žalobcu, ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť formu, tak by ju výslovne upravil – t.j. uviedol by, že upozornenie má byť v písomnej, resp. v ústnej forme. Tým, že vo vyhláske takáto úprava absentuje, je zrejmé, že spôsob, akú formu zvolí a akú formu považuje za účinnejšiu a vhodnejšiu, je výlučne na subjekte, ktorý tovar predáva.

Žalobca ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. (ďalej len vyhláška), z ktorého vyplýva, že v druhej časti vety bola stanovená povinnosť predavača na požiadanie podať vysvetlenie. Z výkladu tejto vety je podľa žalobcu možné skonštatovať, že k naplneniu ustanovenia tejto časti vety je nevyhnutné aktívne konanie osoby, ktorá svojim úmyselným a zjavným konaním vyvinie činnosť smerujúcu k získaniu širších informácií ohľadne narábania s predmetným tovarom. Vzhľadom k tomuto zneniu je možné predpokladať, že pri vzniku tejto situácie bude možná ústna forma. Podľa žalobcu k porušeniu predmetnej povinnosti zo strany žalobcu neprišlo, nakoľko na požiadanie bolo vždy zákazníkovi preškoleným predavačom poskytnuté vysvetlenie.

Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného aj v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláske nie sú stanovené /samoobslužný predaj pyrotechniky! a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ustanovenie § 46 zákona č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí, byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek zákona, je nutné ho považovať za vadný akt. Žalobca tiež uviedol, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláske Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. V čase kontroly až do zaplattenia nákupu nebol k dispozícii zaškolený predavač, ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne

vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača, nakoľko predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s uvedenými výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavať návod na použitie, resp. mu nemôže byť podané potrebné vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nebolo na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku.

Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté.

Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona Č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok).

Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenie správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pn určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia.

Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona Č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pn kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby")

a/ zisťuje nedostatky pn výkone kontroly podľa ods. 1,

b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,

c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,

d/zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,

e/ informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,

f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,

g/ ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb

a/ zakáže do vykonania nápravy:

1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,

3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch Č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník.

Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pn predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 46 zákona Č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, musí byť rozhodnutie v súlade SO zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 250j ods. 2 písm.

a/ O.s.p., podľa ktorého súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby

dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 14.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzke žalobcu na Peofího ulici v Štúrove. Pn kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly až do zaplattenia nákupu nebol pn ponúkaných pyrotechnických predmetoch zaškolený predavač, ktorý by spotrebiteľa pn predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podal vysvetlenie. Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1991 Zb. Prvostupňový správny orgán zistil porušenie povinnosti podávať informácie o pyrotechnických predmetoch v ponuke predaja tým, že v čase kontroly pri vystavených pyrotechnických predmetoch v ponuke predaja nebol trvale prítomný odborne zaškolený pracovník, ktorý by tieto informácie podával.

Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II. v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam — protokol So záväznými pokynmi, aby:

1 .zodpovedný vedúci prevádzky informoval o výsledkoch kontroly vedenie spoločnosti žalobcu,

2. žalobca zabezpečí trvalú prítomnosť kvalifikovaného predavača k pyrotechnickým výrobkom pri predaji i na prevádzkovej jednotke.

Dňa 14.01.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj vydal oznámenie o začatí správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 14.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. Predmetné oznámenie bolo žalobcovi doručené dňa 21.01.2005.

Prvostupňový správny orgán Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj svojim rozhodnutím zo dňa 15.02.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca porušil povinnosť zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č.634/1 992Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení.

Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom a vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná dôvodne.

Z 8 vyhlášky č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch podľa názoru súdu nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pn predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu. V § 8 ods. 3 vyhlášky je stanovená povinnosť predavača pn predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Žalobca sa teda mohol oprávnenne domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v tomto prípade splnil tým, že pri predaji pyrotechnických výrobkov umiestnil v regáli oddelenia pyrotechniky leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie Zároveň pn predaji bola aj písomná informácia - plagát o tom, že v prípade, ak by mal kupujúci záujem o bližšie informácie — vysvetlenie, bolo uvedené, kde zákazník vysvetlenie dostane.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb.

Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhl. Č. 536/1991 Zb., ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pn predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona

o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Vzhľadom na to, že z citovanej vyhlášky Č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, je zrejme, že povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad.

Podľa článku I veta prvá Ústavy SR je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Článok § 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zabezpečuje realizáciu princípu právnej istoty tým, že ukladá štátnym orgánom povinnosť konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Článok 1. ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ukladá aj zákonodarcovi povinnosť chrániť princípy právneho štátu vrátane právnej istoty. Jedným z jej prvkov je aj zrozumiteľnosť právnych noriem a na nej založená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci (Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.US 15/98).

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.02.2004 sp.zn. PL.ÚS 15/03 je základnou zásadou, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, zásada predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľné pre jej používateľov a adresátov. Zásadu predvídateľnosti zákona treba považovať za neoddeliteľnú súčasť princípu právnej istoty, ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu jeden zo základných princíпов právneho štátu (H. US 22/95, II. US 48/97, II. US 30/99).

Podľa ods. 3 článku 2 Ústavy Slovenskej republiky môže každý konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Podľa článku 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky povinnosti možno ukladať len na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovávaní základných práv a slobôd.

Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb. bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k právnenému názoru, že nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd konštatoval, že uložené záväzné pokyny docielili nápravu nezákonného stavu, keď žalobca na jeho základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou. Súd je toho názoru, že ak by po tomto opatrení- záväzných pokynoch u predávajúceho neprišlo k náprave, bolo by na mieste začať správne konanie, ktorého výsledkom by mohlo byť aj uloženie pokuty. o nejasnosti výkladu pojmov obsiahnutých v predmetnej vyhláške svedčí aj skutočnosť, že podľa výsledkov kontroly predaja zábavnej pyrotechniky v období „Záveru“ roka 2005, ktorú predložil súdu žalovaný vyplýva, že nedostatky pri predaji pyrotechniky boli zistené v takmer 34% celkovo prekontrolovaných prevádzkových jednotiek. Aj táto skutočnosť svedčí o tom, že výklad vyhlášky o tom, či je predaj možný s trvalou prítomnosťou alebo bez trvalej prítomnosti predavača, bol pri začatí jej aplikácie nejasný, avšak po vykonaných kontrolách Slovenskej obchodnej inšpekcie bolo docielené, že predaj pyrotechniky v obchodných prevádzkach bol sprísnený a vykonáva sa za prítomnosti dozorujúcej osoby alebo predavača s potrebnou kvalifikáciou.

Podľa názoru súdu uložené záväzné pokyny na mieste splnili preventívny a výchovný charakter a vzhľadom k tomu, že v administratívnom spise sa nenachádza ďalší záznam, že by predmetná prevádzka porušovala aj naďalej ustanovenia vyhlášky č. 536/1991 Zb., súd posúdil uloženie pokuty vo výške 250.000,- Sk za neprimerané a použitie sankcie za nesprávne. Z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové

rozhodnutie správneho orgánu zrušil ako nezákonné, nakoľko rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. o náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že priznal žalobcovi právo na úplnú náhradu trov konania, pretože bol v konaní úspešný. Súd priznal žalobcovi náhradu týchto trov konania: zaplatený súdny poplatok za žalobu 2000 Sk, trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby : prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby t.j.2x 7150,-Sk = 14300,-Sk a2x150,- Sk = 300,- Sk paušál a to podľa § 10 ods. 1, § 16 ods.3 vyhlášky č. 65 5/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, celkom trovy priznané na náhradu: 16600,-Sk.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave, písomne vo dvoch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postupu súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 26.04.2006

**ROZSU DOK
MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reissenauerovej, v právnej veci žalobou: BILLA, s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený JUDr. Ľubomirom Schweighoferom, advokátom, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného z 16.9.2005 Č. Pí0413104Í04, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave za dňa 26.4.2006 Č. k. 28 309/05-29 takto

rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.4.2006, Č. k. 28 309/05-29 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie Inšpektorátu SOI v Nitre pre Nitriansky kraj č. P10413/04104 Zo dňa 15.2.2005 v spojení s rozhodnutím Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave zo dňa 16.9.2005, Č. P1041 3/04104 v Časti výroku o výške sankcie **z m e ň Uj e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov vo výške 100.000,- Sk, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 16.9.2005 v spojení s rozhodnutím inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj zo dňa 15.2.2005 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd dospel k záveru, že z § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa názoru krajského súdu nepresnosť vo vyhláske zakotvených pojmov alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Súd posúdil za neprimerané uloženie pokuty v sume 250.000,- Sk. Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania. Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenu rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol tak, že sa žaloba zamieta. Uviedol, že podmienky riadneho a bezpečného predaja pyrotechnických výrobkov upravuje vyhláška SBU Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V zmysle § 8 ods. 2 *cit.* vyhlášky predávať pyrotechnické predmety triedy II môžu len osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii. V zmysle § 8 ods. 3 *cit.* vyhlášky je predavač pn predaji pyrotechnických predmetov II a III triedy a podtriedy T1 povinný upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Kontrolou bolo zistené, že pyrotechnické predmety II triedy boli predávané bez prítomnosti predavača, ktorý by spotrebiteľov upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Uviedol, že po zohľadnení kritérií, vyplývajúcich z § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa s prihliadnutím na rizikovosť uloženie pokuty v sume 250.000,- Sk, považuje za primerané.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu ako aj na nariadenom pojednávaní navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec a podľa § 250ja ods. 3 OSP a podľa § 220 OSP s použitím § 246c napadnutý rozsudok zmenu, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov” sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pn preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 2 OSP „ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd Pn preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy”.

Podľa § 250l ods. 3 OSP pni preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tle vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení.

Podľa § 250j ods. 6 OSP správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva SR. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva SR (ďalej len „ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát”), a to:

- a) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie **SO** sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,

g) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
h) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

Podľa § 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pn ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1) najmä Či Sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk.

Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch sa pyrotechnické výrobky delia na

a) pyrotechnické predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pn dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku.

b) výbušné predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa ods. 3 pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III.

Podľa ods. 4 pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried T0 a T1.

Podľa § 8 ods. 2 predávať pyrotechnické predmety II a III a triedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva SR.

Podľa ods. 3 predavač je povinný pn predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov.

Zo spisov správnych orgánov odvolací súd zistil, že pn predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly až do zaplatenia nákupu pn ponúkaných pyrotechnických predmetoch trvale prítomný zaškolený predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. Predavačka pyrotechnických prostriedkov II. triedy p. Erika Armaiová nemala odbornú spôsobilosť na predaj pyrotechnických prostriedkov.

Pn kontrole boli predložené potvrdenie o kvalifikácii predavača pyrotechnických výrobkov — Č. potvr. 155/2004 vydané Konštruktou Detence as., Trenčín na meno Jozef Šoóš, menovaný pn kontrole nebol prítomný (bol v sklade), dodatočne sa dostavil k priestorom predaja pyrotechniky.

Najvyšší súd SR nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o namietanú nepresnosť alebo nejasnosť zakotvených pojmov a z toho plynúcu jeho interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch.

V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou

predaja, nakoľko z ustanovenia § 8 vyhlášky nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu.

Podľa názoru krajského súdu sa žalobca mohol oprávnene domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v danom prípade splnil tým, že pri predaji pyrotechnických výrobkov umiestnil v regáli oddelenia pyrotechniky leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na použitie a zároveň písomne upozornil kupujúcich, že v prípade záujmu o bližšie informácie, vysvetlenie zákazník dostane.

Podľa krajského súdu z vyhlášky č. 531/1991 Zb. jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad.

Nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov samotných alebo nejasností ich možného výkladu, podľa krajského súdu nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Napokon krajský súd konštatoval, že uložené záväzné pokyny docielili nápravu nezákonného stavu, keď žalobca na jeho základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch.

V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných zamestnancov — fyzických osôb.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zjavné, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov — predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II triedy a predmetov T1.

Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky.

Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 14.12.2004.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj.

Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250 000 Sk, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 OSP zvažil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 14.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa uskutočňoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že pri kontrole bolo predložené potvrdenie o kvalifikácii predavača pyrotechnických prostriedkov. Na základe výzvy inšpektorov sa predavač s kvalifikáciou dostavil na miesto, kde bola pyrotechnika II. triedy k dispozícii spotrebiteľom. Na základe

uloženého záväzného pokynu pni kontrole, žalobca zabezpečil pn predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou.

Ukladanie sankcii má význam tak represívny, ako aj preventívny. Preventívny význam postihu nespočíva iba v účinkoch vo vzťahu k žalobcovi. Postih za správny delikt musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iné právnické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností. Takýto účinok však môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku.

Moderačné oprávnenie súdu, t.j. možnosť upustiť od potrestania, alebo znížiť výšku uloženej sankcie je dôvodné vtedy, ak ide o postih za správny delikt zrejme neprimeraný. Využitie moderačného oprávnenia súdu v zmysle § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 OSP prichádza do úvahy vtedy, ak správny súd môže rozhodnúť o upustení od potrestania alebo znížení sankcie na základe skutkového stavu, ktorý zistili správne orgány, prípadne na základe dokazovania, ktoré vykonal súd. Nemôže ísť však o doplnenie dokazovania v zásadnom smere.

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 100.000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho aj preventívneho.

S ohľadom na hore uvedené odvolací súd uplatnil pn rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250j ods. 5 OSP s poukazom na § 250i ods. 2 OSP.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP. Žalobca vo veci úspech nemal, žalovaný v zmysle citovaných ustanovení nemá nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 15.mája 2007